

2026

АПРИЛ – ЈУН

Год. 102, Бр. 2

Библијске лекције

Суштина пророчанства

Истраживање пророчке службе
Данила и Јована

Садржај:

1. Увод у пророчанства	5
2. Божји посланик царевима	10
3. Будућа царства откривена	15
4. Данилова прва визија	20
5. Смењивање царстава	25
6. Визија објашњена	31
7. Запечаћена књига поново отворена	36
8. Пророк са Патмоса	41
9. Аждаја, жена и остатак!	46
10. Звер и жиг	52
11. Три анђела	57
12. Последњи позив	62
13. Крај проречен	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и технијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач:	Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
За Србију:	Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд
Тел/Факс:	(011) 2430-947
е-маил	unita2@EUnet.rs
Internet:	http://www.reformnipokretasd.com
Библијски превод:	Библија: Даничић-Караџић
Превод са енглеског:	Стеван Тодоровић
Одговорни уредник:	Татјана Лукић
Штампа:	Eurodream, Нова Пазова

Предговор:

Библија је написана и божанском помоћу сачувана за нас као надахнути водич. Приче које она садржи пружају нам безброј поука како за наш лични живот тако и за време у коме живимо. Овај запис Божјег деловања кроз историју нација и Његовог народа охрабрује нас и уверава о Његовој љубави. А њено најдрагоценије сведочанство – запис о Исусовом животу и поукама – буди у нама љубав према Богу, „јер Он најпре показа љубав к нама“ (1. Јованова 4:19).

Једна од дивних карактеристика нашег Бога коју налазимо у Библији јесте Његово предзнање – Он може да види „од почетка крај“ (Исаија 46:10). То Му омогућује да својом бесконачном силом „онима који љубе Бога све изведе на добро“ (Римљанима 8:28). Не само то, већ с времена на време Он одлучује да открије свом народу „шта ће скоро бити“ (Откривење 1:1). То нам даје поуздање у Његову љубав и Његово провиђење и представља један од доказа божанског надахнућа Библије. Чињеница да су пророчанства доследно испуњена на страницама историје и одвијање тренутних догађаја показују нам да је Божја реч више од људског изума.

Пророчанства су од виталног значаја за Божју децу. Он обећава да ће излити своје благослове на онога „који чита и онима који слушају речи пророштва, и држе шта је написано у њему“ (Откривење 1:3).

Међу записима пророка, издвајају се два у којима су садржана детаљна и систематска предвиђања историјских дешавања. Ове нарочите поруке поверене су Данилу и Јовану, и њихове књиге, *Данило* и *Откривење*, представљају фокус овог тромесечја *Библијских лекција*.

У следећа три месеца, ученици у Суботној школи проучаваће записе Данила и Јована и неке од суштински значајних делова пророчанстава која су записали. Та пророчанства постављају темељ за разумевање адвентне вести и духовних и политичких покрета садашњости и будућности.

Иако немамо довољно простора да покријемо све делове обе књиге у овом тромесечју, охрабрујемо ученике да дубље проуче целокупан њихов садржај, заједно са њиховим повезницама са остатком Библије.

Један од најбољих извора доступних и ученицима и учитељима у Суботној школи за разумевање детаља ових пророчанстава јесте класик Урије Смита, *Данило и Откривење*. Од срца га препоручујемо као помоћ у проучавању тема овог тромесечја.

Наша је молитва да будете благословени проучавањем ових пророчанстава, „јер је време близу“ (Откривење 1:3).

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Дар прве суботе

Субота, 4. април 2026.

За Италијанско поље

Италија, предивна земља која се налази у срцу Средоземног мора, позната је широм света по својој античкој историји, неупоредивој уметности, изузетној кухињи и пејзажима који остављају без даха. Уз то што је једна од најпопуларнијих туристичких дестинација, Италија је такође и важан произвођач индустријских и пољопривредних производа. Са преко 60 милиона становника, Италија својим уставом гарантује верску слободу. Међутим, католицизам остаје доминантна религија код 74% становништва, затим следе некаатоличке хришћанске религије са 9,3% и – као последица скорашњих миграција – расте и присуство муслимана, којих је тренутно 3,6%. За њима следе друге верске мањине, као и све присутнији атеизам и агностицизам.

Вест Реформног покрета АСД у Италији је први пут проповедана 1926. године, али је прва група верника Реформног покрета организована тек 1939/40. године. Почетком деведесетих година прошлог века, са доласком одређених мисионара из Јужне Америке, Португала, а затим и Румуније, дело је напредовало, а основане су и друге групе у различитим деловима земље. Отада се вест константно проповеда и развија у разним деловима земље. Данас имамо више од 130 верника у шест цркава, две групе и неколицину изолованих верника.

Тренутно имамо само једну црквену зграду која се налази на далеком североистоку земље, у Трсту. Међутим, видимо ургентну потребу за стратешким местом које ће служити као светионик снаге и духовног раста нашег народа.

Ово место би функционисало као централа поља, а његова централни географски положај обезбедио би великом броју браће да учествује у планираним активностима, попут мисионских обука младих људи кроз семинаре, музичке програме, мисионске пројекте фокусиране на здравствене конференције и часове кувања базиране на биљној храни. Верујемо да ће то место бити темељ за напредак Господњег дела у Италији и из тог разлога позивамо нашу браћу, сестре и пријатеље широм света да својим даровима великодушно подрже ову иницијативу.

Христовом милошћу и уз вашу сарадњу, остварићемо овај циљ, оснажити дело јеванђеља у овој земљи и однети вест спасења многим душама. Нека вас Господ благослови и изобилно награди!

Ваша браћа из Италијанског поља

Увод у пророчанства

„И имамо најпоузданију пророчку реч, и добро чините што пазите на њу, као на видело које светли у тамном месту, докле дан не осване и даница се не роди у срцима вашим.“ – 2. Петрова 1:19.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба, 525-533.*

„Историја и пророчанства сведоче да Бог целе земље преко својих изабраних светлоноша открива тајне свету.“ – *Bible Training School, December 1, 1912.*

1. БЕСКОНАЧНИ УМ

Нед. 29. март

а. Шта једино Бог може да види? Исаија 46:9,10.

„ЈА САМ значи Онај који је вечно присутан, без почетка и краја; прошлост, садашњост и будућност пред Богом су једнако откривене. Догађаје из најудаљеније прошлости или пак најдаље будућности Он види управо тако као што ми видимо оно што се око нас свакодневно догађа.“ – *Коментари библијских текстова, 49.*

б. Шта наш Господ ради са својим знањем? Данило 2:20-22.

„Изнад збуњености и свих поремећаја који су захватили ову земљу (Бог) седи на свом узвишеном престолу и пред Његовим божанским погледом све је голо и откривено. Из величине и мира вечности Он управља и одређује да буде само оно што Он у свом божанском провиђењу нађе за најбоље.“ – *Здравље и срећа, 370.*

„У аналима људске историје изгледа као да срећа народа и слава и пад царстава зависе од воље и способности човека, и чини се да његова снага, славољубље и ђуд великим делом утичу на ток догађаја. Међутим, у речи Божјој је подигнута завеса тако да кроз сву ову игру људских интереса, моћи и страсти можемо сагледати деловање силе Милостивог и готово нечујно остваривање Његове воље.“ – *Пророци и цареви, 340.*

а. Шта Бог чини када је спреман да изврши своју вољу на земљи? Амос 3:7; Откривење 1:1.

„Господ Господ не чини ништа не откривши тајне своје слугама својим пророцима’ (Амос 3:7). Мада ‘што је тајно оно је Господа Бога нашег’, ипак ‘јавно је наше и синова наших довека’ (5. Мојсијева 29:29). То је Бог даровао нама и Његов благослов прати побожно проучавање пророчких књига праћено молитвом.” – *Жеља векова*, 210.

б. Зашто нам Бог шаље такве поруке? 1. Јованова 3:1; Јован 1:12; Колошанима 1:25-28.

„Библија је дивна књига. То је историја која нам открива прошле векове. Без Библије били бисмо препуштени претпоставкама и митовима по питању догађаја из прошлости. Њена пророчанства откривају будућност. Божја реч открива нам план спасења, указује нам на пут којим можемо избећи вечну смрт и задобити вечни живот. Међу свим књигама које су преплавиле свет, колику год вредност имале, Библија је ипак Књига над књигама и вредна је нашег најдубљег проучавања и дивљења. Она нам не пружа увид само у историју овог света, већ описује и будући свет. Она садржи упутства о чудима свемира, а нашем уму открива карактер Творца неба и земље. У њој се налази откривење Бога човеку.” – *The Signs of the Times*, January 30, 1893.

с. Које је најважније знање коме треба да тежимо? Јеремија 9:23,24; Јован 17:3; Ефесцима 3:17-19.

„У речи Божјој ум налази предмете за најдубље размишљање и најузвишенија стремљења. Ту можемо да општимо са патријарсима и пророцима и да слушамо глас Вечнога како разговара са људима. Ту посматрамо Христа – Величанство неба – како се понизио до те мере да постане наша замена и наш јемац, и како се усамљен хвата у коштац са силама таме и задобија победу у нашу корист. Побожно и са страхопоштовањем праћено размишљање о свему томе неизбежно разнежава, чисти и оплемењује срце, а ум инспирише новом снагом и енергијом.” – 5. *Сведочанство*, 25, 26.

а. Каква нам је помоћ потребна како бисмо разумели Свето писмо, укључујући и пророчанства? Јован 16:7-13.

„Божја је намера да се још у овом животу истина стално открива Његовом народу. Ово сазнање може се стећи само на један начин. Реч Божју можемо схватити само просветљењем Светог Духа чијим посредством је она и дата људима.“ – 5. Сведочанство, 660.

„Библију никада не треба проучавати без молитве. Пре него што отворимо њене странице, треба да се молимо за просветљење Светим Духом, које ће нам бити дато. Када је Натанаило дошао Исусу, Спаситељ је узвикнуо: 'Ево правог Израилјца у коме нема лукавства.' Натанаило је упитао: 'Како ме познајеш?' Исус је одговорио: 'Пре него те позва Филип видех те кад беше под смоквом' (Јован 1:47,48). Исус ће и нас видети на скривеном молитвеном месту, ако од Њега потражимо светлост да дознамо шта је истина. Анђели из света светлости биће са онима који у понизности срца траже божанско вођство.“ – *Пут Христу*, 117, 118..

б. Зашто је важно да не следимо своје сопствене идеје када проучавамо пророчанства? 2. Петрова 1:19-21.

„Када отпочнете проучавати Божју реч, оставите све предрасуде и туђе идеје. Никад нећете открити истину ако проучавате Свето писмо зато да бисте одбранили своје личне идеје. Оставите на страну своје сопствене идеје и скрушена срца приступите да слушате шта ће вам Господ рећи. Божја реч даје разум понизном истраживачу који седи код Христових ногу да од Њега прими истину. Онима који се сматрају одвише мудрим да би проучавали Библију, Христос каже: Желите ли постати мудри за спасење, постаните благи и понизна срца.

„Не читајте реч Божју у светлости својих ранијих назора, него је проучавајте брижљиво, с молитвом, слободни од својих предрасуда. Ако у току читања стекнете уверење да се ваше омиљено мишљење не слаже с речју, не покушавајте да реч доведете у склад с вашим мишљењем, него, напротив, настојте да своје мишљење доведете у склад с Божјом речју. Не дајте да на вас утичу ваше навике и ваше старо веровање. Отворите очи свог ума да бисте гледали чудеса Божјег закона. Откријте шта је написано, и своје ноге утврдите на вечној Стени.“ – *Порука младима*, 158.

а. Како Бог саопштава своју реч, и како ми треба да је проучавамо? Исаија 28:9,10.

„Доказ о истинитости речи Божје налази се у њој самој. Свето писмо је кључ који откључава свете списе. Свети Дух открива нашем уму дубоки смисао истина које садржи Његова реч.“ – 8. Сведочанство, 171.

„Ако неко цени учење Библије, не може прочитати ни један једини стих у њој да из њега не извуче неку корисну мисао. Али највредније поуке из Библије не могу се добити повременим или неповезаним проучавањем. Њен велики систем истина није тако приказан да би могао схватити ужурбан или непажљив читалац. Многа њена блага леже дубоко испод површине, и могу се наћи само марљивим истраживањем и дуготрајним трудом. Истине, које сачињавају велику целину, морају се истраживати и сакупљати 'овде мало, онде мало' (Ис. 28:10).

„Кад се на овај начин истраже и прикупе, показате се да савршено одговарају једна другој. Свако јеванђеље надопуњује друга, свако пророчанство објашњава друго, свака истина даље развија неку другу истину. Јеванђеље објашњава симболе јудејског система. Свако начело у Божјој речи има своје место, свака чињеница своје значење. А целокупна структура, и нацртом и извођењем, сведочи о свом Аутору. Такву структуру није могао замислити нити један други ум осим ума Бесконечног.“ – *Васпитање*, 111, 112.

б. Зашто је сваки одељак Библије важан? Матеј 4:4; Лука 24:27.

„Ми не треба да прихватамо мишљење другог човека о томе шта Свето писмо учи, већ сами треба да истражујемо Божје речи... Ум ће се развијати ако је запослен откривањем повезаности између библијских предмета, упоређивањем стиха са стихом и духовних истина са духовним истинама...

„Мудрост не можемо стећи без озбиљног и пажљивог проучавања праћеног молитвом. Неки делови Светог писма тако су јасни да их је немогуће погрешно разумети, али постоје други чије се значење не налази на површини и на први поглед га није могуће сагледати. Поједини делови морају бити упоређени са другим деловима. Пажљиво истраживање и размишљање мора бити праћено молитвом. Такво проучавање биће богато награђено. Као што рудар открива жиле драгоценог метала, сакривеног испод земљине површине, тако ће и онај који Божју реч истрајно истражује као сакривено благо открити драгоцене истине, које су сакривене од погледа немарног истраживача. Надахнута реч примљена у срце биће као потоци који теку од извора живота.“ – *Пут Христу*, 115-117.

а. На који начин наш став и наши избори утичу на нашу способност да разумемо пророчанства? Данило 12:10; 2. Тимотију 3:1-8.

„Дух којим прилазите испитивању писма одлучује ко ће вам бити помоћник у том проучавању. Анђели видела биће уз оне који у понизности срца траже божанску помоћ. Али ако се Библија отвара са непоштовањем, са осећањем надмености, ако је срце испуњено предрасудом, онда је поред вас сотона који ће јасне изјаве Божје речи изнети пред вас у изопаченом светлу.“ – *Сведочанства за проповеднике*, 86.

„Сотона је успео да многе наведе на мисао да су пророчки делови у поменутих књигама Данила и Јована неразумљиви. Међутим, ми имамо јасно обећање да из проучавања ових пророчанстава проистиче нарочити благослов.“ – *Пророци и цареви*, 373.

б. Објасни важност примене истине у личном животу. Откривење 22:7; Матеј 7:24-27; Јован 7:17.

„Господ води кротке, зато што се они дају поучити и пристају да их упућује. Они искрено желе да спознају вољу Божју и да је творе. Спаситељево обећање гласи: ‘Ко хоће Његову вољу творити, разумеће је ли ова наука од Бога’ (Јован 7:17). А преко апостола Јакова Он објашњава: ‘Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се’ (Јаков 1:5). Али ова обећања се односе само на оне који су свим срцем спремни да следе Господа.“ – *Патријарси и пророци*, 397.

„Ако желиш да сазнаш тајну побожности, мораш следити јасну реч истине – било да то радиш са емоцијама или без њих. Послушност мора произићи из начела, и морамо чинити оно што је исправно у свим околностима.“ – *Fundamentals of Christian Education*, 125.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 3. април

1. Када говоримо о знању, на који начин се Бог разликује од свих других бића?
2. Шта нам Бог открива у пророчким списима, и зашто?
3. Када отворимо Божју реч, за какву помоћ треба да се молимо?
4. На улагање каквог труда морам бити спреман у проучавању Библије?
5. Јесам ли спреман да применим све оно што откријем у Божјој речи?

Божји посланик царевима

„И даде Бог свој четворици младића знање и разум у свакој књизи и мудрости; а Данилу даде да разуме сваку утвару и сне.“ – Данило 1:17.

Предлажемо да прочитате: *Пророци и цареви, 325-333.*

„Живот Данила и његових другова пружа нам пример онога шта Бог може да учини за оне који Му се покоравају свесрдно настојећи да испуне Његов циљ.“ – *Пророци и цареви, 333.*

1. ЗАРОБЉЕНИЦИ У ВАВИЛОНУ

Нед, 5. апр

а. Како је Данило доспео у Вавилон? Данило 1:1-7.

б. Шта је била последица Данилове одлуке у вези са храном са царевог двора? Данило 1:8-16.

„Храна са царева трпезе била је посвећена идолима и један њен део био им је жртвован. Онај ко би узимао такву храну био би сматран за поштоваоца вавилонских богова. Оданост Господу забрањивала је Данилу и његовим друговима да тако поступе...

„Исто тако, они се нису смели излагати опасном утицају раскоши и расипништва на телесни, умни и духовни развој.“ – *Патријарси и пророци, 326, 327.*

„Кад су Данило и његови другови били стављени на пробу, они су одлучили и бескомпромисно стали на страну правде и истине. Своју одлуку нису спроводили каприциозно, него мудро и разумно. Пошто у својој дотадашњој исхрани нису употребљавали месо, одлучили су да то не чине ни убудуће; и пошто је вино било забрањено свима који су учествовали у служби Божјој, одлучили су да га не узимају.“ – *In Heavenly Places, 261.*

с. Опиши експеримент и цареве испитивање. Данило 1:17-21.

а. На који начин су Јевреји под претњом смрћу кушани по питању своје верности другој заповести? Данило 3:1-15.

„Нису се сви поклонили идолопоклоничком симболу људске силе. Усред мноштва које се клањало налазила су се три човека који су били чврсто решени да на тај начин не наносе срамоту Богу небеском. Њихов Бог је био Цар над царевима и Господар над господарима; они се неће поклонити ником другом.“ – *Пророци и цареви, 345.*

б. На који начин су они успели да одрже своју веру и послушност? Данило 3:16-18; Исаија 43:1,2.

„Цареве претње биле су узалудне. Он није могао пољуљати приврженост ових људи Владару целе васионе. Они су из повести својих отаца научили да непослушност према Богу значи срамоту, несрећу и смрт, и да је страх Божји почетак мудрости, темељ сваке истинске среће. Гледајући мирно у пећ они рекоше: ‘Није нам потребно да ти одговоримо на то. Ево (ако је то твоја одлука), Бог наш, коме ми служимо, може нас избавити из пећи огњене ужарене; и избавиће нас из твојих руку, царе.’ Њихова вера је све више јачала док су говорили да ће их Бог спасти себи на славу; затим су, с победоносним поуздањем које проистиче из вере у Бога, додали: ‘А и да не би, знај, царе, да боговима твојим нећемо служити нити ћемо се поклонити златном лику, који си поставио.’“ – *Пророци и цареви, 346.*

с. Како је Бог био прослављен у њиховом избављењу? Данило 3:19,20,24-28.

„Цар је посматрао са свог престола, очекујући да људи који су му пркосили буду потпуно уништени. Али његово победоносно расположење се нагло изменило... И у четвртм лицу, које се налазило усред огња, цар је препознао Сина Божјег.

„Заборављајући на своју величину и достојанство, Навуходоносор је сишао с престола...

„И онда су Седрах, Мисах и Авденаго изашли пред огромно мноштво неповређени... Заборављен је био велики златни лик, постављен с толиким сјајем. Људи су страховали и дрхтали у присуству живог Бога.“ – *Пророци и цареви, 346, 347.*

а. Како је Бог говорио цару Навуходоносору? Данило 4:4-7.

„Није, дакле, чудо, што је овај победник, славољубиви горди владар, дошао у искушење да скрене с пута смерности који једино води истинској величини... Бог је у својој милости дао цару још један сан да би му указао на опасност и спасао га замке која би проузроковала његову пропаст.“ – *Пророци и цареви*, 350, 351.

б. Када је Данило коначно позван да протумачи сан, какав је савет дао цару? Данило 4:20-27.

„Данилу је било јасно шта значи сан и то је оставило дубок утисак на њега... Пророк је схватио да му је Бог доделио озбиљну дужност да Навуходоносору открије казну која ће га снаћи због његове охолости и осиноности.“ – *Пророци и цареви*, 352.

„Пошто је верно протумачио сан, Данило је позвао гордога владара да се покаје и обрати Богу, како би чинећи што је право спречио проречену несрећу.“ – *Пророци и цареви*, 353.

с. Приморан да се поучи на тежак и понижавајући начин, како је цар био наведен да прослави Бога кроз Данилову службу? Данило 4:34-37.

„Седам година је Навуходоносор изазивао чуђење код свих својих поданика, седам година је био понижен пред целим светом. Затим му се вратио разум, и кад се у понизности обратио Богу небеском, препознао је Божју руку у казни која га је снашла. Јавно је признао своју кривицу и велику милост Божју у свом оздрављењу...

„Некада охоли владар постао је смерно дете Божје, тиранин и диктатор постао је мудар и сажалив цар. Онај који је пркосио Богу небеском и хулио на Њега, сад је признавао власт Свевишњега и усрдно се трудио да подстакне у срцу својих посланика страх Господњи и допринесе њиховој срећи...

„Тако је био испуњен циљ Божји – да га слави највеће царство на свету. Ово Навуходоносорово јавно признање милости, доброте и власти Божје било је последњи чин његовог живота који је записан у својој историји.“ – *Пророци и цареви*, 354, 355.

а. Који драматични догађај је изненада прекинуо Валтасара, Навуходоносоровог потомка, док је пркосно хулио на Бога небеског? Данило 5:1-6.

„Учествујући још у младости у царској власти, Валтасар се поносио својом силом и подизао у срцу против Бога небеског. Њему су се пружале многобројне прилике да упозна Божју вољу, схвати своју дужност и покори јој се. Било му је познато да је Божјом одлуком његов деда био прогнан из људског друштва; знао је за његово обраћење и чудесно оздрављење. Али је Валтасар дозволио да љубав према задовољствима и охолост избришу поуке које није смео никада да заборави.“ – *Пророци и цареви, 356.*

б. Како је Данило још једном позван да пренесе божанску поруку незнабожачком цару? Данило 5:8-16.

„Пророк је најпре подсетио Валтасара на оно што му је било добро познато, али из чега није извукао поуку смерности која би га могла спасти. Говорио је о Навуходоносоровом греху и паду, и о начину на који је Господ с њим поступао – о царству и слави који су му били даровани, о божанској казни због његове охолости и о каснијем признању силе и милости Бога Израилевог. А затим је смело и снажно укорио Валтасара због његовог великог безакоња.“ – *Пророци и цареви, 360.*

с. Како се Данилово тумачење испунило те ноћи? Данило 5:17,25-31.

„Док се цар још налазио у раскошној дворани окружен онима чија је пропаст била одлучена, дошли су гласници да му јаве 'да му је узет град' од непријатеља чијег се оружја није плашио... Док је он са својим доглавницима пио из светих судова Господњих, славећи своје злато и сребро, Мидијани и Персијанци су скренули ток Еуфрата и ушли у само средиште небрањеног града. Кирова војска налазила се већ под зидинама дворца и град је био пун непријатељских војника 'као скакаваца', тако да су њихови победнички клици надјачали очајничке крике изненађених учесника оргијања.“ – *Пророци и цареви, 361, 362.*

а. Зашто је Данилова верност Богу резултирала прогонством? Данило 6:1-5.

„Почасти којима је Данило обасипан изазвале су злобу код водећих људи у царству, па су тражили прилику да га оптуже...

„Данилово беспрекорно понашање још је више изазвало завист код његових непријатеља...

„Најзад су се старешине и кнезови посаветовали међу собом и смислили план да униште пророка.“ – *Пророци и цареви*, 367.

б. Шта се догодило услед Даниловог одбијања да попусти? Данило 6:11-17.

„Мада је добро знао какве ће бити последице верности Богу, његов дух се није колебао. Пред онима који су смерали његову пропаст, он није дозволио чак ни да изгледа да је његова веза с небом раскинута. Данило би се покорио у свим питањима у којима је цар имао права да заповеда. Али га ни цар ни његова заповест нису могли натерати да одступи од своје верности Цару над царевима.“ – *Пророци и цареви*, 368.

с. Како је Бог поново био прослављен кроз свог слугу? Данило 6:19-23,27.

„Бог није спречио Данилове непријатеље да га баце у лавовску јаму. Он је дозволио злим анђелима и поквареним људима да до те мере испуне своју жељу, али само зато да би више истакао избављење свога слуге а пораз непријатеља истине и правде учинио потпунијим. 'И гнев људски обраћа се у славу Теби' (Псалм 76:10), посведочио је псалмист. Храброст овога човека, који је одлучио да радије иде правим путем него да попусти, донела је пораз сотони, а славу и част имену Божјем.“ – *Пророци и цареви*, 370.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 10. апр**

1. На који начин се и ми данас можемо угледати на мудре изборе четворице Јевреја?
2. Како суочавање са искушењима може да нас ојача и отвори врата за сведочанство свету?
3. Које поуке је цар Навуходоносор научио, а које су водиле његовом обраћењу?
4. Шта данашње вође могу научити од Валтасарове последње ноћи у Вавилону?
5. На који начин прича о Данилу може охрабрити Божји народ који се суочава са прогонством?

Будућа царства откривена

„И Он мења времена и часе; смеће цареве, и поставља цареве; даје мудрост мудрима и разум разумнима.“ – Данило 2:21.

Предлажемо да прочитате: *Пророци и цареви, 334-342.*

„Снага народа и појединаца не почива на материјалним средствима која их чине непобедивим у очима људи, нити се огледа у хвалисавој величини. Та снага се мери верношћу којом они остварују Божју намеру.“ – *Пророци и цареви, 342.*

1. ИМПРЕСИВАН САН

Нед, 12. апр

а. Шта је цар Навуходоносор заповедио након што се пробудио из узнемирујућег сна? Данило 2:1,2.

б. Како је царев саветник одговорио на његов необичан захтев? Данило 2:3-7.

„Цар је знао да, ако они могу да му растумаче сан, тада исто тако могу да му кажу и шта је сањао. Господ је у своме провиђењу дао Навуходоносору овај сан, али је учинио да цар заборави детаље сна који је оставио тако страшан утисак на његов ум како би открио преваре вавилонских мудраца.“ – *Библијско посвећење, 35, 36.*

с. Упркос њиховим тврдњама да су повезани са духовним и загробним светом, шта су ови вавилонски мудроци признали? Данило 2:8-11.

„Плашећи се последица свога неуспеха, врачџи су покушали да увере цара да је његов захтев неразуман, да је изнад онога што је икад било захтевано од ма ког човека.“ – *Пророци и цареви, 335.*

а. Како је цар реаговао на неуспех мудраца да открију и протумаче његов сан, и како се Данило укључио у целу ту причу? Данило 2:12-16.

„У циљу извршења царске наредбе, старешине су између осталих потражиле и Данила и његове другове. Кад му је речено да према царском наређењу и он мора бити погубљен, Данило је 'мудро и разумно' упитао заповедника страже Ариоха: 'Зашто је тако нагла заповест од цара?' Ариох му је испричао цареву забринутост у вези с необичним сном и да није успео да добије помоћ од оних којима је дотада поклањао највеће поверење. Чувши ово, Данило се, стављајући живот на коцку, усудио да изиђе пред цара, молећи га да му остави времена како би се обратио Богу с молбом да му открије сан и његово значење.

„Владар је задовољио захтеву. 'Потом отиде Данило кући својој, и каза ствар Ананији, Мисаилу и Азарији, друговима својим.' Заједно су затражили мудрост са Извора светлости и знања. Вера им је била снажна, јер су били свесни да их је Бог поставио на том месту, да раде Његово дело и обављају своју дужност." – *Пророци и цареви, 335.*

б. Шта можемо научити из начина на који су се Данило и његови другови молили овом приликом? Данило 2:17-23.

„У данима пометње и опасности, (Данило и његови другови) су се увек обраћали (Богу) за вођство и заштиту, и Он им је увек пружао помоћ. Сада су се смерна срца поново погнули пред Судијом целе земље, молећи Га да им подари ослобођење у тренутку ове изузетне невоље. И нису се узалуд молили. Бог кога су поштовали, и сам је одговорио поштовањем. Дух Господњи почивао је над њима, и Данилу је 'у ноћној утвари' откривен царев сан и његово значење." – *Пророци и цареви, 335, 336.*

„(Четворица Јевреја) нису узалуд тражила Божју милост. Данило је затим окупио своје другове, заједно су захвалили Богу што је чуо и услишио њихове молитве, па су Му принели жртву хвале и захвалности, која је Владару свемира била потпуно прихватљива. 'Проговори Данило и рече: Да је благословено име Господње од века до века; јер је Његова мудрост и сила; и Он мења времена и часе; смеће цареве, и поставља цареве; даје мудрост мудрима и разум разумнима. Он открива шта је дубоко и сакривено, зна шта је у мраку, и светлост код Њега станује'. Данило и његови другови окупили су се у молитви, и цео небески свемир се ујединио с њима у захвалности." – *The Youth's Instructor, November 22, 1894.*

а. Како се Данило обратио Навуходоносору у вези са откривањем његовог сна? Данило 2:24-30.

„Замислите роба Јеврејина, мирног и сталоженог, у присуству владара најмоћнијег светског царства. Истакао је, пре свега, да част не припада њему, Данилу, већ Богу који је извор сваке мудрости. На брижно царско питање: 'Можеш ли ми казати сан који сам снио и шта значи?', Данило је одговорио: 'Тајну коју цар иште не могу казати цару мудраци ни звездари ни врачари ни гатари. Него има Бог на небу који открива тајне и јавља цару Навуходоносору шта ће бити до краја.'" – Пророци и цареви, 336.

„Јеврејски роб стао је пред владара најмоћнијег царства које је сунце икада обасјало. Упркос свом богатству и слави, Навуходоносор је пролазио кроз душевну патњу, али је јеврејски заробљеник био смирен и срећан у свом Богу. Тада се, више него икада, Данилу указала прилика да се уздигне – да истакне своју доброту и узвишено знање. Међутим, прво његово дело било је да се одрекне своје славе и да уздигне Бога као Извор мудрости." – *The Youth's Instructor, September 1, 1903.*

б. Опиши лик који је цар видео у свом сну. Данило 2:31-33.

„Пажљиво слушајући сваки препричани детаљ, цар је то препознао као сан који га је толико узнемиравао; сада је био спреман да са благонаклоношћу сазна значење тог сна." – *The Youth's Instructor, September 1, 1903.*

„Цар царева се спремао да изнесе велику истину вавилонском владару. Бог је желео да покаже да Он у ствари влада над царствима овога света, да има моћ да поставља и обара царе. Требало је у границама могућности пробудити код Навуходоносора осећање одговорности према небу. Пред њим ће се указати догађаји будућности, све до краја века." – *Пророци и цареви, 338, 339.*

с. Шта се догодило са ликом док га је цар посматрао? Данило 2:34,35.

а. Које је било значење главе начињене од злата? Данило 2:36-38.

„Под царем Навуходоносором, Вавилон је био најбогатије и најмоћније царство на земљи. Перо надахнућа верно је осликало његово богатство и славу.“ – *The Youth's Instructor, September 23, 1903.*

б. Која царства су била представљена следећим металима? Данило 2:39,40.

„Пророци су предсказивали настајање и напредак великих светских царстава – Вавилона, Медо-Персије, Грчке и Рима.“ – *Пророци и цареви, 364.*

„Данило... је објавио Навуходоносору да ће његово царство бити смењено. Његова величина и моћ у Божјем свету доживеће свој крај, и подићи ће се ново царство, које ће такође имати своје време пробе, где ће се видети да ли ће узвисивати јединог Владара, јединог правог Бога. Ако то не учини, његова слава ће избледети, а на његово место доћи ће треће царство. На основу своје послушности или пак непослушности, оно ће такође проћи; а четврто, снажно попут гвожђа, потчиниће себи народе света. Ова предвиђења Бескочнога, записана на пророчким страницама и праћена кроз историју, дата су како би показала да је Бог владајућа сила у свим пословима света. Он мења времена и часове, смењује и поставља царе, како би остварио сопствене намере.“ – *The Youth's Instructor, September 29, 1903.*

„Вавилон је пропао јер је у свом напредку заборавио на Бога, а славу свога просперитета приписао људским достигнућима.

„Медо-Персијско царство задесио је Божји гњев јер је у том царству Божји закон био бачен под ноге. У срцима људи страх Божји није нашао места. Преовлађујући утицаји у Медо-Персији били су злоба, богохуљење и подмитљивост.

„Царства која су уследила била су још подлија и искваренија. Она су пропала јер су напустила своју верност Богу. Заборавивши Га, тонула су све дубље и дубље на лествици моралних вредности.“ – *The Youth's Instructor, September 22, 1903.*

с. По чему су царства представљена стопалима и прстима била јединствена? Данило 2:41-43.

„Положај садашњих генерација је, у лику који је Навуходоносор видео, приказан међусобно одвојеним прстима ногу, који су сачињени од тако трошног материјала да се не могу одржати заједно.“ – *1. Сведочанство, 327.*

а. Које царство ће учинити крај целом систему светских сила? Данило 2:44,45.

„Сан о великом лику, који је Навуходоносор открио догађаје до краја земаљске историје, био је дат да би цар схватио какву улогу треба да одигра у историји света и у каквом би односу његово царство требало да буде према царству небеском. У тумачењу сна било му је јасно указано на успостављање вечног царства Божјег.“
– Пророци и цареви, 343.

б. Када ће започети владавина Божјег царства славе? Јован 18:36; Матеј 25:31-34; 26:64; Откривење 6:15-17.

„Наше царство није од овога света. Ми очекујемо да наш Господ дође са неба у сили и слави, да укине све овоземаљске силе и власти, и да успостави своје вечно царство... Пророчанство показује да је велики дан Божји веома близу, и нагло се приближује.“ – 1. Сведочанство, 327.

с. Како је цар одговорио на Данилов успех у откривању његовог сна? Данило 2:46-49.

„Данилово откривање овог сна учинило је да цар укаже част и достојанство њему и његовим друговима. Данилова три друга постављена су за саветнике, судије и кнезове у земљи. Ти људи нису били пуни сујете, али су видели да је Бог признат изнад свих земаљских моћника, да је његово царство величано изнад свих земаљских царстава, и радовали су се томе.“ – *The Youth's Instructor*, September 8, 1903.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 17. април

1. Шта је цар Навуходоносор открио о својим мудрацима од поверења?
2. Шта је значајно у чињеници да је Данилова молитва захвалности забележена, за разлику од његове молитве тражења?
3. Упркос томе што је био најмудрији човек у Вавилону, коју особину је Данило поседовао?
4. Опиши карактеристике царстава представљених различитим материјалима.
5. Када ће се испунити део сна о камену?

Данилова прва визија

„Гледах, и тај рог војеваше са свецима и надвлађиваше их, докле дође старац, и даде се суд свецима Вишњег, и приспе време да свеци преузму царство.“ – Данило 7:21,22.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба, 426-437;
Рани списи, 57-59.*

„Пошто се приближујемо крају историје света, морамо посветити нарочиту пажњу пророчанствима која је записао Данило, јер се она односе на време у којем ми живимо.“ – *Пророци и цареви, 373.*

1. ЧЕТИРИ ВЕТРА, ЧЕТИРИ ЗВЕРИ

Нед, 19. апр

а. Када је Данило примио своју прву пророчку визију, и како је одговорио на њу? Данило 7:1,15,16 (први део).

„Кратко време пре пада Вавилона, кад је Данило размишљао о тим пророчанствима и тражио од Бога да му растумачи време, дат му је читав низ виђења о подизању и паду царевина. У првим виђењима, како је записано у седмој глави књиге Данилове, дато је једно тумачење; ипак, пророку није све било јасно.“ – *Пророци и цареви, 378.*

б. Шта је представљено природним елементима које је Данило видео? Данило 7:2; Откривење 17:15; Јеремија 25:31-33.

с. Како је анђеоло објаснио значење четири велике звери које су се појавиле? Данило 7:3,16 (последњи део),17.

„Велика светска царства која су владала светом приказана су пророку Данилу као четири звери.“ – *Велика борба, 392.*

а. Која је била прва од четири звери, и које царство је она представљала? Данило 7:4; Јеремија 50:17; Авакум 1:6-8.

„(Вавилон) није извршио Божје намере; и у време које је Он одредио, ово царство поноса и силе, којим су управљали људи истакнутог разума, разбијено је, постало је сломљено и беспомоћно. Христос је изјавио: 'Без мене не можете чинити ништа.' Славни државници Вавилона нису се сматрали зависним од Бога. Сматрали су да су сами створили сво своје величанство и узвишеност. Али када је Бог проговорио, они су били као трава која вене, и цвет травни који нестаје. Само Божја реч и Његова воља остају довека.“ – *The Youth's Instructor, September 29, 1903.*

б. Како је описана друга звер, и које царство је она представљала? Данило 7:5.

„Сваком народу који се појавио на попришту догађаја било је дозвољено да заузме своје место на земљи да би се могло видети хоће ли испунити намеру 'Стражара и Свеца'. Пророштво је најавило успон и пад великих светских царстава – Вавилона, Медо-Персије, Грчке и Рима. Са сваким од њих, као и с народима чија је моћ била мања, историја се понављала. Свако је царство прошло кроз раздобље пробе, свако је изневерило, слава му је изгледела, моћ ишчезла, а његово је место узело друго.

„Иако су народи одбацивали Божја начела, и тим одбацивањем изазивали своју властиту пропаст, ипак је било очигледно да се божанска свемоћна намера испуњавала у свим његовим покретима.“ – *Васпитање, 159.*

с. Који нарочити елементи су били обележја треће звери, која је представљала грчко царство? Данило 7:6.

„Да је ових неколико царства увек пред собом имало страх Господњи, њима би биле дате мудрост и сила које би их повезале и одржале јакима. Међутим, владари светских царстава учинили су Бога својом снагом само онда када би били узнемирени и збуњени... Они су за објашењене тајни које нису могли разумети били приморани да се обрате онима чији је ум био осветљен небеском светлошћу.“ – *The Youth's Instructor, September 29, 1903.*

а. Због чега је било толико тешко природним (убичајеним) терминима описати четврту звер? Данило 7:7.

„Царства овога света реч Божја приказује симболима грабљивих дивљих звери – али Христос је ‘јагње Божије које узео на се грехе света’ (Јован 1:29). У Његовој владавини није предвиђена никаква примена грубе силе да би се вршио притисак на савест.” – *Христове очигледне поуке*, 55, 56.

„Крст је био као нека ознака римске власти. Крст је био оруђе најсвијепијег мучења и смрти која највише понижава. Најгори злочинци морали су носити крст до места на коме се извршавала смртна казна, и они су се често, кад су стављали крст на њихова плећа, опирали са очајничком жестином, али су бивали савладани и оруђе мучења силом им је привезано на плећа.” – *Жеља векова*, 405.

б. Шта се могло видети међу роговима четврте звери? Данило 7:8.

„У шестом веку се папство већ чврсто стабилизовало. Седиште његове власти постављено је у царском граду, а римски епископ проглашен врховним поглаварем целе цркве. Незнабоштво је уступило место папству; аждаја је звери дала ‘силу своју, и престо свој, и област велику’ (Откривење 13:2). И тако је отпочело хиљаду двеста и шездесет година папског угњетавања, предсказаног у пророчанствима књиге Данилове и у Откривењу (Данило 7:25; Откривење 13:5-7). Хришћани су били принуђени да бирају; хоће ли да напусте исправност свога става и да прихвате папске церемоније и папско богослужење, или ће свој живот да заврше у тамницама, на разним справама за мучење, на ломачи или од ђелатске секире. Тада су се испуњавале Христове речи: ‘А предаваће вас и родитељи и браћа и рођаци и пријатељи; и побиће неке од вас. И сви ће омрзнути на вас имена мог ради’ (Лука 21:16,17). Настало је прогонство верних жешће него икада раније и свет је постао огромно бојно поље. Стотинама година Христова црква је налазила уточиште у усамљености изолације и повучености. Пророк то овако приказује: ‘А жена побеже у пустињу где имаше место приправљено од Бога, да се онамо храни хиљаду и двеста и шездесет дана’ (Откривење 12:6).” – *Велика борба*, 49, 50.

с. Шта је Данило желео да сазна након што је добио ову визију? Данило 7:19,20.

а. Шта је анђео објаснио по питању страшне четврте звери, која је представљала римско царство? Данило 7:23.

б. Шта је откривено о малом рогу? Данило 7:24.

„Огромно римско царство распало се на делове, а из његових развалина подигла се та моћна сила, римокатоличка црква. Ова црква хвали се својом непогрешивошћу и наслеђем своје вере. Али ова религија представља страхоту за све који су упознати са тајном безакоња. Свештеници ове цркве одржавају своју превласт ускраћујући људима знање о Божјој вољи онаквој каква је откривена у Светом писму.“ – *The Youth's Instructor, September 22, 1903.*

с. Према коме ће бити усмерен гњев силе малог рога? Данило 7:21,25.

„Долазак римске цркве на власт обележава почетак векова највећег мрака. Што је њена моћ више расла, тама је бивала све гушћа. Вера је са Христа, који представља њен прави темељ, пренесена на римског папу. Уместо да се за опроштење греха и вечно спасење обраћа Божјем Сину, народ је гледао у папу и његове опуномоћене свештенике и црквене великодостојнике. Људи су били учени да је папа њихов земаљски посредник и да се само преко њега могу приближити Богу; да он стоји пред њима уместо Бога и да му се сви безусловно морају покоравати. Непоштовање његових захтева био је довољан разлог да кривци буду најстроже кажњени, изложени најтежем мучењу и тела и душе. Тако су мисли народа одвраћане од Бога, а упућиване на погрешиве људе, свирепе и склоне заблуди, штавише, на самога кнеза таме који је преко њих вршио своју власт. Грех је био покривен плаштем светости. Кад се Свето писмо забрани и кад се највишим ауторитетом почне сматрати човек, онда можемо очекивати само лаж, превару и унижавајуће безакоње. Са уздизањем људских закона и традиције дошло је до изопачивања које је увек последица одбацивања Божјег закона.

„Ово су били дани опасности за Христову Заједницу. Верних барјактара било је заиста мало. Иако истина није остављена без сведока, ипак је покатак изгледало да ће заблуда и сујеверје потпуно превладати и да ће праве вере нестати са земље. Јеванђеље је било изгубљено из вида, док су верски обреди умножавани, а народ оптерећиван строгим и претераним захтевима.“ – *Велика борба, 50.*

а. Шта ће се догодити и означити крај владавине малог рога? Данило 7:26.

„Ова четрдесет и два месеца (из Откривења 13:5), исто као и период ‘за време и за времена и за по времена’ (Данило 7. поглавље), представљају три и по године или 1260 дана – време у којем је папска превласт прогањала и тлачила Божји народ. Ово временско раздобље... започело је успостављањем папства 538. године после Христа, а истекло је године 1798. У то време, заробљавањем папе од стране француске војске, папска власт је била заиста смртно рањена и пророчанство: ‘Ко у ропство води, биће у ропство одведен’ очевидно се испунило.” – *Велика борба*, 392.

б. Како је описано заседање суда? Данило 7:9,10,13.

„Долазак Христов који се овде описује није Његов други долазак на земљу. Он долази пред Старца на небу да прими власт, славу и царство које ће Му бити дато на крају Његове посредничке службе.” – *Велика борба*, 426.

с. Какав ће бити резултат суда? Данило 7:11,14,18,22,26,27.

„Великим планом спасења свет ће бити враћен у своје првобитно стање. Све што је грехом изгубљено биће милошћу Божјом поновно повраћено. Искупљен је не само човек него и цела земља, да буде вечно боравиште послушних. Сотона се шест хиљада година свим силама бори да би земљу задржао у својој власти. Ипак ће се првобитни Божји циљ, оно чега ради је земља и створена, коначно остварити. ‘Али ће свеци Вишњег преузети царство, и држаће царство на век и довека’ (Данило 7:18).” – *Патријарси и пророци*, 351.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 24. апр

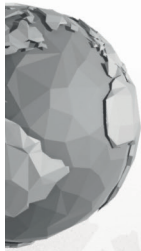
1. Опиши четири звери које је Данило видео како излазе из мора.
2. Наведи царства која су представљена зверима, и како су испуњене њихове карактеристике.
3. Шта је силу малог рога учинило другачијом од осталих сила приказаних у визији?
4. Шта су биле „велике речи” силе малог рога?
5. Коме ће суд доделити власт над земљом, и када?

Дар прве суботе

Субота, 2. мај 2026.

За светске мисије

На двадесетчетвртом делегатском заседању Генералне Конференције представљене су многе недавно отворене мисије. Срце нам је пуно радости због овог напретка у садашњој истини, а свакако се радујемо и отварању нових сличних јединица, будући да цео свет треба да буде обасјан славом Божјом.

Постоји више начина на које можемо сарађивати у овом делу спасавања душа у новим местима. „Јер који год призове име Господње спашће се. Како ће, дакле, призвати кога не вероваше? А како ће веровати кога не чуше? А како ће чути без проповедника? А како ће проповедати ако не буду послани?“ (Римљанима 10:13-15). И радници и они који финансирају дело одричу се себе на различите начине како би спасили изгубљене овце.

„Кад би сви у нашим редовима имали представу како је у прошлим годинама било тешко отпочињати рад у местима која су сада постали значајни центри, схватили би да је требало заиста имати смелости за суочавање са ситуацијом која није пружала наду, и са руком уздигнутом према небу рећи: 'Нећемо одустати нити ћемо се обесхрабрити.' Они који нису орали крчевину у новим и тешко обрадивим пољима не схватају тешкоће пионирског рада. Кад би могли да разумеју путеве Божје они би се радовали не само ономе што је већ урађено, него би разлоге за радост налазили и у будућности дела.

„Браћо моја, ту нема никаквог разлога за обесхрабреност. Добро семе је посејано. Бог будно бдије над њим и учиниће да никне и донесе обилан род. Имајте на уму да многи подухвати предузети за спасавање душа у свом почетку наилазе на велике тешкоће.“ – 7. Сведочанство, 213.

„Сваки динар који поседујемо припада Господу. Уместо да средства трошимо на непотребне ствари, треба да их уложимо у одговору на позиве мисионског рада.

„Са отварањем нових поља, позиви за финансијска средства константно се умножавају.“ – *Historical Sketches*, 293.

Из тог разлога, данашњи дар прве суботе прикупљаћемо за светске мисије, витални фонд који је сада толико потребан. Нека Господ благослови свакога ко даје како би приложио радосно, у самоодрицању и вери – и нека свакога заузврат награди!

Ваша браћа из Генералне Конференције

Смењивање царстава

„А речена утвара о дану и ноћи истина је; зато ти запечати утвару, јер је за много времена.“ – Данило 8:26.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба, 379-386.*

„Свако (царство) је имало своје време кушања и ниједно није издржало; сваком је потамнела слава и свако је изгубило своју силу.“ – *Пророци и цареви, 364.*

1. ОВАН ПОСТАЈЕ ВЕЛИКИ

Нед, 26. апр

а. Шта је Данило видео пред крај вавилонске надмоћи? Данило 8:1,2.

б. Опиши понашање прве звери која је ступила на сцену и постала велика. Данило 8:3,4.

с. Како је анђео објаснио појаву овна којег је Данило видео? Данило 8:19,20.

„Пророк је (Бога) у визији видео како збацује најмоћније силнике са престола и на њихово место доводи друге. Он се ту откривао као владар васионе чије вечно и непролазно царство тек што није завладало светом, као Старац на престолу, као живи Бог, као Извор свега знања и мудрости, као Онај који управља догађајима садашњости и открива тајне будућности.“ – *Коментари библијских текстова, 378.*

„Уздизање и пропаст народа, како је то откривено у књизи Даниловој и Откривењу, треба да нас поучи како је ништавна спољна и светска слава. Вавилон, са свом својом силом и славом какве свет није више видео, са силом и славом које су се људима онога доба чиниле непролазне и вечите, потпуно је нестао! Прошао је као 'цвет травни.' Тако је пропало и медо-персијско, грчко и римско царство. А тако ће пропасти и све оно што нема свог темеља у Богу.“ – *Пророци и цареви, 373.*

а. Које ново царство се подигло насупрот Медо-Персији? Данило 8:5,21.

б. Опиши освајачку моћ цара овог новог царства. Данило 8:6,7.

„Сваки земаљски владар је од неба примио моћ коју има; и његов успех зависи од тога како се служи влашћу која му је тако поверена. Свакоме је упућена реч божанског Стражара: ‘Опасах те, премда ме не знаш’ (Исаија 45:5). И сваком су речи, изговорене некада Навуходоносору, животна поука: ‘Опрости се греха својих правдом, и безакоња својих милошћу према невољнима, еда би ти се продужио мир’ (Данило 4:27). Разумети ово – разумети да ‘правда подиже народ’, да се ‘правдом утврђује престо’ и да се ‘милошћу подупире’ (Приче 14:34; 16:12; 20:28); препознати примену ових начела у показивању Његове моћи која ‘смеће цареve и поставља цареve’ (Данило 2:21) – значи схватити филозофију историје.

„Једино је у Божјој речи то јасно представљено. Ту је показано да снага народа, као и појединаца, није у приликама или могућностима које их наизглед чине непобедивима; она није ни у њиховој хвалисавој величини. Она се мери верношћу којом испуњавају Божју намеру.“ – *Васпитање*, 157, 158.

с. Шта се догодило са грчким царством када је постало веома велико на врхунцу каријере Александра Великог? Данило 8:8,22.

„Мудрац каже: ‘Бољи је спор на гнев него јунак, и господар од свог срца бољи је него онај који узме град.’ Човек или жена који, кад дођу у искушење да испоље срцбу и гнев, остају смиреног и уравнотеженог духа, већи су у очима Божјим и у очима небеских анђела од најчувенијих војсковођа који су задобијали победе на бојном пољу. Неки славни владар је рекао на својој самртничкој постељи: ‘Од свих мојих победа само ми једна данас даје неку утеху; то је победа коју сам стекао над својим бурним темпераментом!’ Александар и Цезар лакше су покорили свет него што су покорили себе. Пошто су побеђивали народ за народом, пали су – један од њих као ‘жртва неумерености, а други као жртва неразумне амбиције.’” – *Child Guidance*, 95, 96.

а. Која нова сила је описана како преузима подељено грчко царство? Данило 8:9,23.

б. Опиши деловање Рима – и паганског и папског – које је Данило видео у визији. Данило 8:10-12,24.

„Папство је постало прави тиранин света. Краљеви и цареви клањали су се декретима римског врховног свештеника. Изгледало је као да је у његовој власти и овоземаљска и вечна судбина људи...

„Међутим, 'подне папства представљало је поноћ света...' Вековима Европа због тога није могла имати никаквог напретка у науци, уметности и цивилизацији. Хришћанством је владала и морална и интелектуална обамрлост.“ – *Велика борба*, 54.

„Као што је пророчанство најавило, папска власт је погазила истину. Божји закон је био бачен у прах, а људски обичаји и предања уздизани. Цркве које су биле под папском влашћу брзо су приморане да светкују недељу као свети дан. Усред веома распрострањених заблуда и празноверја, многи, чак и од истинског народа Божјег, који су светковали суботу, постали су тако збуњени да су се и у недељу уздржавали од рада. Међутим, ни то није било довољно вођама папства. Они су тражили не само да се светкује недеља, него и да се скрнави субота; оне који би се усудили да је славе оптуживали су најтежим речима. Држати Божји закон у миру могли су само они који су побегли ван домашаја римске силе.“ – *Велика борба*, 60.

с. Упркос својим препређеним методама, на који начин ће се окончати ова сила? Данило 8:25.

„Усред таме која се током дугог раздобља папске превласти надвила над земљом, видело истине није могло бити сасвим угашено. У свим временима било је Божјих сведока – људи који су гајили веру у Христа као јединог посредника између Бога и човека, којима је Библија била једино правило живота и који су светковали праву суботу. Колико свет дугује овим људима, неће потомство ни будућа поколења никада сазнати. Они су били жигосани као јеретици, њихове побуде криво тумачене, њихов карактер клеветнички омаловажаван, а њихови списи забрањивани, извртани или сакаћени. А ипак су они остајали чврсти, и од нараштаја до нараштаја чували своју веру у њеној чистоти, као свето наслеђе за каснија поколења.“ – *Велика борба*, 57.

а. Који разговор о периоду времена током ког ће се одвијати догађаји из визије је Данило чуо, и шта ће се догодити на крају тог временског периода? Данило 8:13,14.

**б. Који антитипски (стварни) догађај је предсказан чишћењем светиње, како је приказано у церемонијалном закону и про-
речено у Даниловој визији? 3. Мојсијева 23:27-32; 16:33,34.**

„У симболичном систему старозаветног богослужења које је било само предлика Христове жртве и Његове свештеничке службе, очишћење светиње био је последњи чин који је поглавар свештенички обављао у годишњем низу својих службених обреда. То је било завршно дело помирења – отклањање или одношење греха са Израиља. То је симболично представљало завршни чин у служби нашега Првосвештеника на небу – уклањање или брисање греха Његовог народа, који су забележени у небеским књигама.“
– *Велика борба*, 317.

„Као што су у старо доба греси народа вером прво преношени на жртву, а затим њеном крвљу, симболично, на земаљску светињу, тако се и у новом завету греси оних који се кају вером преносе на Христа и преко Њега на небеску светињу. И као што је чишћење земаљске светиње симболично вршено одстрањењем греха којима је она била запрљана, тако мора бити извршено и истинско очишћење небеске светиње одстрањењем или брисањем греха који су ту записани. Али пре него што се то може извршити, морају се прегледати књиге да се утврди ко је окајавањем греха и вером у Христа стекао право да се користи благодаћу Његовог помирења. Стога је чишћењем светиње обухваћено и дело истраживања – дело истражног суда. Ово дело мора бити извршено пре него што Христос дође да спасе свој народ; јер кад Он буде дошао, долази и плата Његова с Њим 'да да свакоме по делима његовим' (Откривење 22:12).“ – *Велика борба*, 377.

с. Шта је анђео рекао у погледу пророчанства о 2300 дана? Данило 8:26 (упореди са стихом 14).

а. Са којим задатком је анђео Гаврило био послан Данилу? Данило 8:15-18.

„Ову божанску поруку је пророку Данилу пренео Гаврило, анђео који по рангу долази одмах иза Сина Божјег. По том истом ‘анђелу свом’ послао је Христос Откривење љубљеном Јовану, откривајући му догађаје будућности. А благослов је обећан онима који читају и слушају речи пророчанства и држе што је записано у њима (Откривење 1:3).“ – *Жеља векова, 210.*

б. Упркос томе што је за многе друге детаље добио детаљно објашњење, каква је била Данилова реакција када је чуо пророчанство о 2300 дана? Данило 8:27.

„Захваљујући другом виђењу бачена је нова светлост на будуће догађаје, и пред крај тога виђења Данило је чуо ‘једног свеца где говораше; и један светац рече некоме који говораше: Докле ће трајати та утвара?’ (Данило 8:13). Одговор га је збунио: ‘До две хиљаде и три стотине дана и ноћи; онда ће се светиња очистити’ (стих 14). Он је усрдно тражио смисао утваре. Није могао схватити везу између седамдесетогодишњег ропства, прореченог преко Јеремије, и две хиљаде и три стотине дана које, како је у виђењу рекао небески посетилац, треба да протекну пре но што се очисти Божја светиња. Анђео Гаврило дао му је само делимично тумачење. Међутим, кад је пророк чуо речи да је утвара ‘за много година’, он се онесвестио. О том доживљају је записано: ‘Ја Данило занемогох, и боловах неко време; после устах и врших послове царева; и чудих се утвари, али нико не дозна’ (стихови 26,27).“ – *Пророци и цареви, 379.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 1. мај**

1. Које побуде често покрећу освајања земаљских сила?
2. Која неисправљена карактерна мана је довела до слома јарчевог знаменитог рога?
3. У ком смислу су паганска и папска фаза Рима наликовале једна другој?
4. Шта је требало да се деси на крају 2300 дана?
5. Који део визије је за Данила остао тајна када се онесвестио?

Визија објашњена

„Зато знај и разумиј: Откада изађе реч да се Јерусалим опет сазида до помазаника војводе биће седам недеља, и шездесет и две недеље да се опет пограде улице и зидови, и то у тешко време.“ – Данило 9:25.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба, 367-378.*

„Анђео је Данилу био послат с нарочитим циљем: да му разјасни детаљ који није разумео у визији из осмог поглавља, а то је управо исказ о времену.“ – *Велика борба, 295.*

1. ЧИТАЈ ДА БИ РАЗУМЕО

Нед, 3. мај

а. Шта је, отприлике у време освајања Вавилона од стране Медијаца и Персијанаца, Данило проучавао? Данило 9:1,2.

„Док су они који су за све време робовања у Вавилону остали верни, тражећи Господа и проучавајући пророчанства која су указивала на њихово ослобођење, Он је припремао срца царева да укажу милост Његовом покајничком народу.“ – *Коментари библијских текстова, 390, 391.*

б. Објасни значај пророчанства које је Данило читао. Јеремија 25:8-14.

с. На шта је Јеремијино пророчанство подстакло Божји народ? Јеремија 29:10-14.

„(Изгнаницима) су на домаку били и Јеремијини списи у којима је јасно указано на раздобље које ће протећи пре него што се Израил ослободи од Вавилона... А остатку Јудину ће бити указана милост као одговор на усрдну молитву.“ – *Пророци и цареви, 378.*

а. Шта је Данило учинио у одговору на оно што је читао? Данило 9:3.

„Заснивајући своју веру на поузданој пророчкој речи, Данило се молио Господу да брзо испуни обећања. Он се молио да се сачува част Божја, и у својој молитви се потпуно изједначио с онима који нису испуњавали вољу Божју, признајући њихове грехе као своје.“
– *Пророци и цареви, 379.*

б. Након што си прочитао Данилову молитву, какве закључке би ти извео о томе како се он понизио и залагао за народ пред Богом? Данило 9:4-19.

„Премда је дуго био у служби Божјој и небо о њему говори као о 'милом човеку', Данило је изашао пред Бога као грешник, указујући на велику потребу свог љубљеног народа.“ – *Пророци и цареви, 379.*

с. Шта је Данила нарочито бринуло? Данило 9:16,17.

„Израиљ је већ скоро седамдесет година био у ропству. Земља коју је Бог изабрао за себе била је у рукама незнабошцима. Љубљени град, чијим је становницима упућивана светлост неба и који је некада био радост и понос целе земље, сада је лежао презрен и пуст у срамоти. Храм у којем се некада налазио ковчег завета Божјег са херувимима славе погнутим изнад престола милости лежао је у рушевинама. Света земља била је скрнављена и гажена ногама безбожника. Верни људи, који су памтили некадашњу славу Израиља, били су испуњени тугом и болом што је свети храм, по којем се Израиљ познавао као изабрани Божји народ, лежао у рушевинама. Ти људи су знали како је Бог опомињао свој народ и најављивао неизбежне казне због почињених греха. Они су били сведоци болног испуњења тих речи. Али су они исто тако били сведоци и обећања датих под условом да се Израиљци обрате Богу, ходећи смерно и исправно пред Њим. Ти стари и оседели ходочасници одлазили су у Јерусалим да у његовим рушевинама упућују своје молитве Богу. Они су љубили његово камење и квасили га својим врелим сузама, док су вапили Господу да се смилује на Сион и да га обасја славом своје правде. Данило је знао да се, према датим пророчанствима, време израиљског робовања ускоро ближи крају; али није делио опортунистичко мишљење да – зато што им је Бог обећао ослобођење, они са своје стране не треба да предузимају ништа. Постио је и тражио Господа у највећој скрушености, признајући своје грехе и грехе свога народа.“ – *Коментари библијских текстова, 391.*

а. На који начин је Данилова молитва прекинута? Данило 9:20,21.

„Небо се дубоко погнуло да би чуло пророкову усрдну молитву. И пре него што је пророк завршио молитву за опроштај и помоћ, моћни Гаврило се поново појавио пред њим.“ – *Пророци и цареви, 380.*

„Ову божанску поруку је пророку Данило пренео Гаврило, анђеоло који по рангу долази одмах иза Сина Божјег... То је Бог даровао нама, и Његов благослов прати побожно проучавање пророчких књига праћено молитвом.“ – *Жеља векова, 210.*

б. Која је била сврха Гаврилове посете, и како је она повезана са визијом из осмог поглавља? Данило 9:22,23.

„(Гаврило) му је обратио пажњу на виђење које је имао пре пада Вавилона и Валтасарове смрти.“ – *Пророци и цареви, 380.*

„Бог је наредио своме гласнику: ‘Гаврило, кажи овоме утвару’ (Данило 8:16). Овај налог се морао извршити. Извршавајући овај налог, анђеоло се нешто касније вратио Данилу и рекао му: ‘Данило, сада изиђох да те уразумим... Зато слушај реч, и разумиј утвару’ (Данило 9:22,23). У поменутој визији из осмог поглавља књиге Данилове остала је необјашњена још једна значајна тачка, а то је она која се односи на време – временско раздобље од 2300 дана; стога се анђеоло, у свом сажето датом објашњењу, задржао углавном на питању времена.“ – *Велика борба, 294.*

с. Који временски период је требало да буде одређен за јеврејски народ и шта ће бити остварено током тог периода? Данило 9:24.

„Суштина Христовог проповедања била је: ‘Изађе време и приближи се царство Божје; покајте се и верујте јеванђеље.’ На тај начин се јеванђеоска порука, како ју је објавио сам Спаситељ, заснивала на пророчанствима. Време за које је Он рекао да је изашло био је период који је анђеоло Гаврило објавио Данилу... Један дан у пророчанствима представља једну годину. (Види 4. Мојсијева 14:34; Језекиљ 4:6). Седамдесет недеља, или четири стотине и деведесет дана, представљају четири стотине и деведесет година.“ – *Жеља векова, 209.*

а. Који значајни царски декрет је требало да означи почетак седамдесет недеља? Данило 9:25.

„Заповест о обнављању и зидању Јерусалима како ју је издао Артаксеркс Лонгиманус ступила је на снагу у јесен 457. године пре Христа (Јездра 6:14; 7:1,9). Тај период од четири стотине осамдесет и три године протеже се до јесени 27. године после Христа.“ – Жеља векова, 209.

б. Опиши мере садржане у овом декрету које су испуниле пророчанство. Јездра 7:11-13,21-27.

„Господ... је гануо срце персијског цара, тако да је Јездра нашао милост пред њим. Цар је ставио у његове руке обиље средстава за обнову храма и Јудејцима који су седамдесет година робовали у Вавилону омогућио повратак.“ – Коментари библијских текстова, 226.

с. Шта је пророчанство такође прорекло о Месијиној служби? Данило 9:26 (први део),27 (први део).

„Према пророчанству, тај период је имао да траје до Месије Помазаника. Године 27. после Христа Исус је приликом свог крштења примио помазање Светог Духа и убрзо затим почела је Његова јавна служба. Тада је објављена вест: 'Изађе време.'

„Анђео је рекао: 'И утврдиће завет с многима за недељу дана' (седам година). Седам година пошто је почела Спаситељева мисија, јеванђеље је имало да се проповеда нарочито Јеврејима, и то три и по године сам Христос, а после тога Његови ученици. 'У половину недеље укинуће жртву и принос' (Данило 9:27). У пролеће 31. године после Христа – Христос, истинска жртва, био је жртвован на Голготи. Завесу у храму је тада невидљива рука поцепала надвоје, чиме је показано да је нестало светости и значаја симболичне службе. Дошло је време да се укину земаљска жртва и принос.

„Једна недеља – седам година – завршила се 34. године после Христа. Тада су Јевреји каменовањем Стефана коначно одбацили јеванђеље. Ученици, који су се услед прогањања расули по другим земљама, 'пролажаху проповедајући реч' (Дела 8:4).“ – Жеља векова, 209, 210.

а. Која трагедија је требало да се догоди након што се завршио период од 490 година? Данило 9:26 (последњи део), 27 (последњи део); Лука 21:20.

„Божје дуго стрпљење према Јерусалиму само је још више учврстило Јевреје у њиховом упорном непокајању... У својој слепоћи и богохулној дрскости, (њихове вође) су 'родољубиво' изјављивали како се не боје да би Јерусалим могао бити разорен, јер је он Божји град. Да би своју власт још више учврстили, поткупили су лажне пророке који су – чак и онда кад су римске легије већ опседале храм – објављивали да народ треба да очекује ослобођење од Бога. Све до последњег тренутка народ је чврсто веровао да ће се Свевишњи умешати и уништити њихове непријатеље. Али Израил је с презрењем одбацио божанску заштиту, и сада није имао никакве одбране. Несрећни Јерусалим био је најнемилосрдније растрзан унутрашњим сукобима, његове улице биле су црвене од крви његове деце која су се међусобно клала, док су туђе армије разарале његова утврђења и убијале његове војнике!“ – *Велика борба*, 24, 25.

б. Када смо разумели и разјаснили овај први део пророчких дана, шта сада можемо да препознамо? Данило 8:14; 9:24.

„Тако се свака појединост предвиђена у овом пророчанству тачно испунила, и седамдесет недеља које несумњиво почињу са годином 457. пре Христа, завршавају се 34. после Христа. Помоћу ових података није тешко пронаћи свршетак 2300 дана, односно година. Пошто су 70 недеља – 490 дана – одузети од 2300 дана, преостају још 1810 дана. По истеку 490 дана, односно година, датих Јеврејима, треба да се наврше још 1810 година. Рачунајући од 34. после Христа, преосталих 1810 година досежу до 1844. године. Према томе, 2300 дана из књиге пророка Данила 8:14 завршавају се 1844. године. По истеку овог великог временског раздобља, требало је да уследи оно што је анђео у поменутој визији рекао: 'Онда ће се светиња очистити.' Тако је време очишћења светиње... коначно одређено.“ – *Велика борба*, 296, 297.

ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 8. мај

1. Иако је и сам био пророк, шта је Данило био жељан да разуме?
2. Зашто је Данило сврстао и себе у покајничку молитву за опроштење пређашњих греха Израиља?
3. Како коначно можемо знати да Данило 9 решава тајну Данила 8?
4. Објасни догађај који је означио почетак пророчког периода од 490 година.
5. Опиши уништење Јерусалима, како су га прорекли Данило и Исус?

Запечаћена књига поново отворена

„И отидох к анђелу, и рекох му: Дај ми књижицу. И рече ми: Узми и изједи је; и горка ће бити у трбуху твојем, али у устима биће ти слатка као мед.“ – Откривење 10:9.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба, 352-366.*

„Моћни анђеоло који је Јовану давао упутства није могао да буде нико други него само Исус Христос.“ – *Коментари библијских текстова, 907.*

1. МУДРИ ЋЕ СИЈАТИ

Нед, 10. мај

а. Опиши искушење и победу који су откривени на крају последње Данилове визије. Данило 12:1,2.

б. Како ће изгледати мудри насупрот непокајанима у тим данима? Данило 12:3; Матеј 13:41-43.

„Обраћена душа живи у Христу. Његова тама ишчезава, а нова небеска светлост обасјава душу. ‘Мудри душе придобија’ (превод Л. Бакотић). ‘И разумни ће се сјати као светлост небеска, и који многе приведоше к правди, као звезде вазда и довека.’ Дело које се оствари сарадњом људи са Богом никада неће проћи, већ ће се одржати кроз векове. Онај који Бога учини својом мудрошћу, који достигне пуну меру раста у Исусу Христу, стајаће пред царевима, пред такозваним великанима света, и показиваће славу Онога који га је позвао из таме у своју чудесну светлост. Наука и књижевност не могу у помрачени људски ум унети светлост коју може донети славно јеванђеље Божјег Сина. Само Он може обасјати душу. Није чудо што Павле узвикује: ‘Јер се не стидим јеванђеља Христовог; јер је сила Божија на спасење свакоме који верује.’ Христово јеванђеље постаје саставни део личности оних који верују и чини их живим посланицама, које познају и читају сви људи.“ – *Fundamentals of Christian Education, 199, 200.*

а. Шта је Данилу сада речено да уради? Данило 12:4 (први део),8,9 (први део).

„Док су му људи указивали поштовање поверавајући му одговорне државне послове и тајне које су се тицале судбине целог царства, Бог је почаствовао Данила изабравши га за свог представника и откривши му многе тајне далеке будућности. Чудесна пророштва, која је сам забележио у 7-12 глави књиге која носи његово име, није у ствари потпуно схватио ни он сам. Али пре но што се завршио његов земаљски пут, било му је дато дивно обећање да ће остати на делу 'до сврштека својих дана' – да ће му и у завршном периоду земаљске историје опет бити додељено да буде на делу свом. Није му било дато да потпуно схвати оно што је Бог открио односно своје намере...

„Пошто се приближујемо крају историје света, морамо посветити нарочиту пажњу пророчанствима која је записао Данило, јер се она односе на време у којем ми живимо. С тим треба повезати и речи из последње књиге Новог завета.“ – *Пророци и цареви*, 372, 373.

б. Шта показује да су анђелове речи указивале на тајну 2300 дана, и када ће та тајна бити откривена? Данило 8:17; 12:4,9 (последњи део).

„Пророчанства наводе низ узастопних догађаја који треба да се одиграју пре почетка суда. Ово се нарочито односи на догађаје проречене у књизи Даниловој. Међутим, за онај део његовог пророчанства који се односи на последње дане, Данилу је било наложено: 'Затвори ове речи и запечати до последњег времена.' Све док није наступило то време није се могла објавити вест о суду, заснована на испуњењу ових пророчанстава. Међутим, у време послетка, каже пророк, 'многи ће претраживати, и знање ће се умножити' (Данило 12:4)...

„Од године 1798. књига Данилова је отпечаћена, знање о пророчанствима се умножило, и озбиљну поуку о блиском суду многи су почели да објављују.

„Слично великој реформацији шеснаестог века, и адвентни покрет се у разним хришћанским земљама појавио у исто време. У Европи, као и у Америци, људи вере и молитве били су покренути да проучавају пророчанства, и претражујући надахнуте записе Божје речи, наишли су на убедљиве доказе да је крај свему на вратима. У разним земљама појавиле су се усамљене групе хришћана који су проучавањем светих списа дошли до убеђења да је долазак Спаситеља веома близу.“ – *Велика борба*, 320, 321.

а. Док је Данило гледао и слушао, који свечани декрет је означио временски период који води до краја времена? Данило 12:5-7.

б. Упоређујући друге одломке, одреди време овог пророчког периода. Данило 7:25; Откривење 11:2,3; 12:6,14; 13:5.

„Апостол Павле је опомињао своје савременике да Христов долазак не очекују у својим данима. 'Јер неће доћи док не дође најпре отпад, и не покаже се човек безакоња, син погигли' (2. Солуњанима 2:3). Тек после великог отпадништва у хришћанској цркви и дугог владања 'човека безакоња' можемо очекивати долазак нашега Господа. 'Човек безакоња', познат у библијској терминологији и под изразима 'тајна безакоња', 'син побигли' и 'безаконик', представља папство које ће, како је у пророчанству најављено, имати превласт у времену од 1260 година. Ово временско раздобље се завршило 1798. године. Христов долазак није могао уследити пре истека овог времена. Павле у свом упозорењу обухвата цео период хришћанства све до 1798. године. Вест о другом Христовом доласку требало је дакле објављивати тек по истеку овог времена." – *Велика борба*, 321.

с. Како је анђеол описао период од 1260 година? Данило 12:10 (први део).

„У тринаестом веку уведена је инквизиција – једна од најстрашнијих творевина папства. Сам кнез таме радио је заједно са вођама папске хијерархије. На њиховим тајним саветима сотона и његови анђели управљали су умом ових злих људи, док је усред њих – иако невидљив за њихове очи – стајао један Божји анђеол који је водио језиви записник о њиховим безбожним закључцима, и писао историју дела исувише страшних да би се могла изнети пред људске очи. 'Вавилон велики' заиста је био 'пијан од крви светих.' Осакаћена тела и крв милиона мученика вапили су Богу за осветом над овом отпадничком силом...

„Стање света под римском влашћу представљало је страшно и упечатљиво испуњење речи пророка Осије... 'Нема истине ни милости ни знања за Бога у земљи; заклинају се криво и лажу и убијају и краду и чине прељубу, застранише, и једна крв стиже другу' (Осија 4:1,2). Такве су биле последице одбацивања речи Божје." – *Велика борба*, 54, 55.

а. Препознајући паралелу са цитатом из Данила 12:7, како је пророк Јован видео отварање Данилове запечаћене визије? Откривење 10:1,2,5,6.

„Моћни анђео који је Јовану давао упутства није могао да буде нико други него само Исус Христос. Стављајући десну ногу на море, а леву на земљу, Он показује своју улогу у завршним призорима великог сукоба са сотоном. Такав став означава Његову врховну моћ и ауторитет над целом земаљском куглом...

„Јован је видео ту књижицу отпечаћену. Данилова пророчанства су добила своје право место када су прва, друга и трећа анђеоска вест објављене свету. Отпечаћена књижица била је вест у вези са одређеним временом...

„То време о којем је анђео говорио под свечаном заклетвом није крај овоземаљске историје, нити пак завршетак времена милости, већ пророчко време које треба да претходи доласку нашег Господа. То значи да више неће бити поруке на одређено време. После овог периода... од 1844. године неће више бити дефинитивног одређивања пророчког времена. Најдужи период прорачунатог времена протеже се до јесени 1844. године.

„Положај анђела који је једном ногом стао на море, а другом на копно, указује на велику распрострањеност објављивања поруке. Она ће прећи воде широких океана и бити објављена у земљама других континената и по свему свету.“ – *Коментари библијских текстова*, 907, 908.

б. Објасни како је Јованово искуство у визији о једењу књижице било паралелно искуству адвентног покрета у четрдесетим годинама деветнаестог века. Откривење 10:9-11.

„Разумевање истине и радосно прихватање поруке приказано је пророковом спремношћу да књижицу поједе. Истина о времену доласка нашег Господа била је драгоцену поруку за наше душе.“ – *Коментари библијских текстова*, 909.

„Време очекивања је прошло, а Христос се није појавио да ослободи свој народ. Они који су са искреном вером и љубављу очекивали свога Спаситеља доживели су горко разочарање. Међутим, Божја намера се ипак остварила. Он је прокушао срца оних који су тврдили да очекују Његов долазак...

„Али су Исус и све небеске чете са љубављу и саосећањем гледали на ове прокушане па ипак разочаране вернике. Да се могао подићи вео који дели видљиви свет од невидљивог, тада би се могли видети анђели како прилазе још ближе овим непоколебљивим душама и штите их од стрела сотониних.“ – *Велика борба*, 336.

а. Како је Данила описао Језекиљ, један од његових савременика? Језекиљ 14:14.

б. Како се и ми можемо наћи међу мудрима, попут Данила? Данило 12:10 (последњи део); Приче 9:10; Матеј 7:24,25.

„Жалосно време, каквог није било’ ускоро ће наступити, и биће нам потребно искуство које сада немамо, а за које су многи потпуно незаинтересовани. Чест је случај да се невоља наслућује већа него што у ствари буде; али за кризу која нама предстоји то се не би могло рећи. Тежину искушења није могуће изразити ни најупечатљивијим приказивањем. У то време кушања и пробе свака ће душа морати сама да стоји пред Богом. ‘Ако би Ноје, Данило и Јов били у њој, тако ја жив био, говори Господ Господ, неће избавити сина ни кћери, него ће своје душе избавити правдом својом’ (Језекиљ 14:20).

„Сада, док наш велики Првосвештеник врши за нас службу помирења, треба да настојимо да се нађемо савршени у Њему. Наш Спаситељ се чак ни једном једином мишљу није дао навести да попусти сили искушења. У људском срцу сотона обично нађе неку слабу тачку коју може да искористи као своје упориште; понека грешна склоност се увек гаји, што потврђује снагу његових кушања. Али Христос је с правом могао да каже о себи: ‘Јер иде кнез овог света, и у мени нема ништа’ (Јован 14:30). Сотона у Сину Божјем није могао наћи ништа што би му омогућило да над Њим извојује победу. Он је одржао заповести свога Оца и у Њему није било греха који би сотони пружио било какво преимућство. То је стање у којем се морају наћи сви они који желе да се одрже у време невоље и душевне тескобе.” – *Велика борба*, 551.

с. Како се анђео на крају опростио од Данила? Данило 12:13.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 15. мај

- 1. Када ће се догодити васкрсење из Данила 12:2?**
- 2. Шта се догодило како би Данилово пророчанство било отпечаћено?**
- 3. Који догађај је обележио почетак последњег времена?**
- 4. Које пророчанство је открило отварање Данилове књиге?**
- 5. Како могу бити сигуран да ћу бити међу мудрима?**

Пророк са Патмоса

„А један од ученика Његових, ког Исус љубљаше, сеђаше за трпезом на крилу Исусовом.“ – Јован 13:23.

Предлажемо да прочитате: *Дела апостола, 406-419.*

„После Христовог васкрсења, Јован се истакао као веран и ревностан радник за Учитеља.“ – *Дела апостола, 412.*

1. УЧЕНИК КОГА ЈЕ ИСУС ЉУБИО

Нед, 17. мај

а. Који примери откривају близак однос ученика Јована и Исуса? Матеј 17:1; Марко 14:33; Лука 8:51.

„(Јован) је, како изгледа, уживао највеће пријатељство Христово и били су му дани многи знаци Спаситељевог поверења и љубави. Он је био један од тројице којима је било дозвољено да буду сведоци Христове славе на гори преображења и Његове агоније у Гетсиманском врту. Његовој бризи је Учитељ поверио и своју мајку у оним последњим тренуцима предсмртне агоније на крсту.“ – *Дела апостола, 406.*

б. Како се Јован издваја од осталих ученика? Јован 13:23; 21:20 (први део),24.

„Јован и Јаков, Андрија и Петар, Филип, Натанаило и Матеј били су присније повезани са Христом од осталих и видели су више Његових чуда. Петар, Јован и Јаков били су још интимније повезани с Њим. Они су готово непрекидно били уз Њега, гледајући Његова чуда и слушајући Његове речи. Јован је био још уже повезан са Исусом, тако да је био означен као онај кога љубљаше Исус. Спаситељ је све њих волео, али је Јованов дух био најпријемљивији. Он је био млађи од осталих и са више детињског поверења отворио је своје срце Исусу. Тако је више задобио Христову наклоност и преко њега је најдубље Спаситељево духовно учење било саопштено Његовом народу.“ – *Жеља векова, 272.*

а. Које је значење имена које је Исус дао Јовану и његовом брату Јакову? Марко 3:17.

„Јован није по природи имао ту љупкост и благост карактера која се открила у његовом каснијем животу. Он је имао озбиљних карактерних недостатака. Био је не само охол, самопоуздан и славољубив, него и нагао и злопамтило на увреду. Он и његов брат били су названи 'синови грома'. Рђава нарав, осветољубивост, дух критиковања – све се то налазило у омиљеном ученику. Међутим, испод свега тога божански Учитељ назрео је ватрено, искрено срце које зна да воли. Христос је укоравао његово самољубље, разочарао његове амбиције и стављао његову веру на озбиљну пробу; али му је открио оно за чим је чезнула његова душа – лепоту светости, моћ љубави која преображава.“ – *Дела апостола*, 407.

б. Како је Јован био научен новом начину поступања према другима? Јован 13:34; 1. Јованова 4:7,8.

„Христове поуке, којима је показао да су кротост, понизност и љубав неопходне за напредовање у милости и оспособљавање за Његово дело, биле су од највећег значаја за Јована. Он је сваку поуку сматрао драгоценом и непрекидно се трудио да свој живот доведе у склад с божанским узором. Јован је почео да схвата славу Христову – не као земаљску раскош и власт којима је био научен да се нада, него 'славу, као Јединороднога од Оца, пуну благодати и истине' (Јован 1:14).“ – *Дела апостола*, 410.

с. Опиши резултате које ће донети срце пуно љубави према ближњима. 1. Јованова 3:10,11; Јован 13:35.

„Јованова дубока и жарка љубав према своме Учитељу није била узрок Христове љубави према њему, већ напротив, последица и производ те Христове љубави. Јован је чезнуо да буде сличан Исусу и под утицајем Христове љубави постао је кротак и смиран. Његово 'ја' било је потпуно скривено у Исусу. Више од свих осталих Јован се потчинио и предао сили тог чудесног живота... Јован је познавао Спаситеља на основу лично доживљених искустава. Учитељеве поуке неизбрисиво су му се урезале у срце. Кад је сведочио о Спаситељевој милости, убедљиву речитост његовим тако једноставним речима давала је управо љубав која је прожимала читаво његово биће.“ – *Дела апостола*, 410.

а. Будући да покушаји да се Јовану одузме живот нису уродили плодом, где је он на крају прогнан? Откривење 1:9.

„Јован је... био позван у Рим да би му се судило због његове вере. Властима у Риму је Јованова наука била нетачно представљена. Лажни сведоци су га оптуживали да шири бунтовничку јерес. Ученикови непријатељи су се надали да ће оваквим оптужбама на најсигурнији начин издејствовати његову смрт.

„Јован је у својој одбрани одговарао јасно и убедљиво, и с таквом једноставношћу и искреношћу да су његове речи остављале снажан утисак. Они који су га слушали били су изненађени толиком мудрошћу и речитошћу. Међутим, уколико је његово сведочанство бивало убедљивије, утолико је мржња његових непријатеља била дубља...

„Јован је био бачен у катао врелог уља, али је Господ спасао живот свом верном слуги исто онако као што је избавио тројицу Јевреја из ужарене пећи. Кад су биле изговорене речи: 'Тако нека пропадне сваки који верује у тог обмањивача, Исуса Христа Назарећанина', Јован је рекао: 'Мој Господ је стрпљиво подносио све што су сотона и његови анђели могли измислити да би Га понизили и мучили. Он је дао свој живот да би спасао свет. Ја се поносим што ми је допуштено да страдам за Његову ствар...'

„Те речи су имале утицаја и Јована су извукли из котла они исти људи који су га и бацили унутра...

„Императоровим декретом Јован је био прогнан на острво Патам... Његови непријатељи су сматрали да се ту више неће осећати његов утицај и да најзад мора умрети у невољи и очајању." – *Дела апостола, 429, 430.*

б. Која се драгоценост прилика указала његовим протеривањем? Откривење 1:1-3,10,11.

„Римске власти су Патам – пусто и стеновито острво у Егејском мору – изабрале као место изгнанства за злочинце. Међутим, за слугу Божјег то је суморно боравиште постало капија неба. Далеко од животне вреве и активног рада ранијих година, он је ту био у друштву са Богом, Христом и небеским анђелима, и од њих примио упутства за Заједницу у свим будућим временима. Приказани су му догађаји који ће се одиграти на завршетку историје ове земље и ту је описао визије које је примао од Бога." – *Дела апостола, 430.*

а. Како се Христос указао Јовану у визији на Патмосу? Откривење 1:12-16.

„(Љубљени ученик) је видео свог Учитеља у Гетсиманском врту, кад су Његово лице у самртној агонији пробијале капи крвавог зноја, кад 'беше нагрђен у лицу мимо сваког човека, и у стасу мимо синова човечјих' (Исаија 52:14). Видео Га је у рукама римских војника, обученог у стару пурпурну хаљину и с трновим венцем на глави. Гледао Га је распетог на Голготи, као предмет свирепих подсмеха и презира. Сада је Јовану још једном било дозвољено да види лице свог Господа. Али колико је другачија сад била Његова појава! Он није више болни мученик кога људи презиру и понижавају. Заодевен је хаљинама небеског сјаја... Цео Патам је био обасјан славом васкрслог Господа.“ – *Дела апостола, 438.*

б. Каква је била Јованова реакција, и какав налог му је Исус поверио? Откривење 1:17-19.

„Јован је био охрабрен, да би могао остати жив у присутности свог прослављеног Господа. Тада се пред његовим очима отворила слава небеска. Било му је дозвољено да види престо Божји и да, бацајући поглед преко земаљских борби, угледа мноштво искупљених у белим хаљинама. Чуо је музику небеских анђела и тријумфалну песму оних који су победили крвљу Јагњетовом и речју сведочанства својега. У откривењу које му је ту било дано указивали су се један за другим најпотреснији призори у искуству народа Божјег, а историја цркве показана му је све до свршетка века. Јовану су у пророчким сликама и симболима приказани предмети од великог значаја и његова је дужност била да их забележи како би верници тог времена, као и они који ће живети у будућим вековима, могли имати разумну представу о опасностима и сукобима који им предстоје.“ – *Дела апостола, 438, 439.*

с. На који начин књига Откривења представља поруку за свакога од нас појединачно? Откривење 1:4-6; 3:22.

„Ово откривење дато је да послужи као путоказ и потпора цркви за све време хришћанске ере. Па ипак, верски учитељи тврде да је оно запечаћена књига и да се њене тајне не могу докучити. Зато су многи изгубили свако интересовање за те пророчке записе и неће да посвете своје време проучавању њених тајни. Али Бог не жели да Његов народ заузме такав став према тој књизи.“ – *Дела апостола, 439.*

а. Шта је значила визија о Христу који се налази међу седам златних свећњака? Откривење 1:20.

„За Христа је овде речено да ходи посред златних свећњака. Овим је симболично приказан Његов однос према црквама. Он је у непрекидној вези са својим народом. Он зна њихово право стање. Он посматра поредак, држање и ред у Заједници, гледа побожност и приврженост њених припадника. Христос, иако првосвештеник и посредник у небеској светињи, приказан је ипак како ходи посред својих цркава на земљи. Он мотри будно и неуморно да би видео да ли је ослабила или се угасила светлост неког од Његових стражара. Кад би се свећњаци препустили искључиво људској бризи, дрхтави пламичак би све више слабио док се не угаси, али је Он прави стражар у дому Господњем, прави чувар у предворју храма. Његова непрестана брига и неисцрпна милост представљају изворе живота и светлости.“ – *Дела апостола, 441, 442.*

б. Опиши циљ Божјих порука Заједници представљеној у својој целини као седам цркава из Откривења 2 и 3.

„Имена седам цркава симболички представљају цркву у разним периодима хришћанске ере. Број седам означава савршенство и симболично приказује чињеницу да се значај дате поруке протеже све до краја времена, док употребљени симболи откривају стање цркве у разним периодима историје света.“ – *Дела апостола, 441.*

„Црква је била у опадању и био јој је потребан строги укор и кажњавање; и Јован је био надахнут да запише поруке опомене, укора и усрдних позива онима који су, изгубивши из вида основна начела јеванђеља, изложили опасности и саму своју наду на спасење. Међутим, речи укора које Бог сматра неопходнима, увек су прожете љубављу и обећањем да ће сваки верник који се покаје добити мир.“ – *Дела апостола, 442, 443.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 22. мај

- 1. Иако Исус није имао миљенике, зашто је Јован назван љубљеним учеником?**
- 2. Шта је довело до промене у Јовановом животу и карактеру?**
- 3. Како је Бог омео намере злих људи који су покушали да се реше Јована?**
- 4. Иако се често назива запечаћеном књигом, шта Откривење значи за нас?**
- 5. Објасни Божје намере у порукама укора које шаље својој Заједници.**

Аждаја, жена и остатак

„И разгневи се змија на жену, и отиде да се побије са осталим семеном њеним, које држи заповести Божије и има сведочанство Исуса Христа.“ – Откривење 12:17.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба, 515-524.*

„Слобода савести, која је стајала толико жртава, неће се више поштовати. У сукобу који ће ускоро настати видећемо примером потврђене речи пророкове.“ – *Велика борба, 524.*

1. ЦРКВА ОТКРИВЕНА

Нед, 24. мај

а. Шта видимо на почетку Јованове четврте визије? Откривење 12:1.

б. У библијској симболици, шта би требало да представља жена? 2. Коринћанима 11:2; Језекиљ 23:2-4; Откривење 17:3-6.

„У седамнаестом поглављу Откривења Вавилон је приказан као жена – илустрација која се у Библији употребљава као симбол цркве. Жена пуна врлина представља чисту цркву, а неморална жена отпадничку цркву.

„У Библији се свети и трајни карактер повезаности која постоји између Христа и Његове Заједнице приказује као брачна веза. Господ је припаднике свог народа сјединио са собом свечаним заветом, обећаваши им да ће Он бити њихов Бог, док су се они заветовали да ће припадати Њему и само Њему. Он каже преко свога пророка: 'И заручићу те себи до века, заручићу те себи правдом и судом и милошћу и милосрђем' (Осија 2:19). А преко другог пророка поново наглашава: 'Јер сам ја муж ваш' (Јеремија 3:14). И Павле употребљава исту илустрацију у Новом завету кад каже: 'Јер вас обрекох мужу једном, да девојку чисту изведем пред Христа' (2. Коринћанима 11:2).“ – *Велика борба, 343.*

а. Кроз какве порођајне муке је прошла црква у ишчекивању детета Месије? Откривење 12:2; Исаија 9:6; Лука 2:25-32.

„Речи које је Јаков изговорио на умору испуниле су (верне међу Јеврејима) надом: 'Палица владалачка неће се одвојити од Јуде нити од ногу његових онај који поставља закон, докле не дође Онај коме припада' (1. Мојсијева 49:10). Израиљ није имао жељене силе и то је сведочио да је долазак Месије близу. Данилово пророчанство је описало славу Његове владавине над царством које ће наследити сва земаљска царства, и то царство ће, рекао је пророк, 'стајати довека' (Данило 2:44). Мало је било њих који су схватили природу Христове мисије, а многи су очекивали моћног владара који ће успоставити своје царство у Израиљу и који ће доћи као ослободилац народа.

„Време се навршило. Пошто се још више искварило услед вековних преступа, човечанство је чезнуло за доласком Спаситеља.” – *Жеља векова, 23, 24.*

б. Која грађанска власт је представљена великом црвеном ажда-јом? Откривење 12:3.

„Под симболима црвене аждаје, звери сличне леопарду и звери са роговима као у јагњета, Јовану су биле приказане овоземаљске власти које су се нарочито истакле у гажењу Божјег закона и прогањању Његовог народа.” – *Коментари библијских текстова, 910.*

с. Због ове силе налик аждаји, са којом опасношћу су се црква и Месија суочили? Откривење 12:4.

„Сотона се трудио да продуби јаз између неба и земље тако да постане потпуно непремостив. Својим обманама охрабривао је људе да још више греше. Његов је циљ био да се стрпљење Божје исцрпи и да се уништи Његова љубав према човеку, тако да Бог препусти овај свет сотониној власти.” – *Жеља векова, 24.*

„Сотона је на небу мрзео Христа због Његовог положаја на дворовима Божјим. Он је још више мрзео Христа кад је сам био свргнут. Мрзео је Онога који се обавезао да ће спасти изгубљени род. Ипак, Бог је дозволио да Његов Син – беспомоћно дете подложно човековим слабостима – дође у свет на који је сотона полагао право. Бог му је дозволио да се изложи опасностима својственим свакој људској души, да се бори као што се свако дете човеково мора борити и да се изложи опасности од неуспеха и вечног губитка.” – *Жеља векова, 32.*

а. Који увид у прошлост је дат Јовану, и од каквог је то значаја? Откривење 12:7-9.

„Супротстављање Божјем закону отпочео је још у небеским дворовима Луцифер, херувим заклањач. Сотона је одлучио да буде први у небеском савету, једнак са Богом. Своје побуњеничко дело почео је међу анђелима који су се налазили под његовим руководством, настојећи да и њих задоји духом незадовољства. Деловао је тако подмукло да су многи анђели били наведени да постану његови закleti поданици пре него што су његове намере постале потпуно познате. Чак ни анђели који су остали одани Богу нису могли у потпуности прозрети његов карактер ни схватити куда води његово дело. Када је сотона успео да на своју страну придобије мноштво анђела, он је тек тада изнео своју ствар пред Бога, приказујући како наводно анђели желе да он заузме положај који је дат Христу.

„Зло је наставило да делује све док дух незадовољства није прерастао у отворену побуну. Тада је дошло до рата на небу и сотона, заједно са свим својим симпатизерима, био је збачен с неба.“
– *Коментари библијских текстова, 910, 911.*

б. На који начин изјава у Откривењу 12:10,11 указује на то да се последњи чин Сотониног избацивања с неба одиграо током Исусове земаљске мисије?

„Христос је пророчким очима видео призоре који ће се одиграти у Његовом последњем великом сукобу. Знао је да ће цело небо тријумфовати кад буде узвикнуо: 'Свршено је.' До Његовог уха као да је већ допирала далека музика и поклици победе који ће тада одјекнути небеским дворовима. Знао је да ће сотониној владавини тада одзвонити посмртно звоно, и да ће се име Христово разгласити и уздизати од планете до планете – кроз цео свемир.“ – *Жеља векова, 659.*

„План искупљења је имао један дубљи и шири циљ него што је спасење човека. Христос није дошао на земљу само зато да би становници овог малог света могли посматрати закон Божји онако како га треба посматрати, већ да прикаже и оправда карактер Божји пред целим свемиром... Христова смрт за човеково спасење не само што је небо учинила доступним човеку, него је пред целим свемиром оправдала карактер Бога и Његовог Сина у њиховом поступку са побуном коју је сотона изазвао. Она је потврдила вечно трајање и непроменљивост Божјег закона, и открила природу греха и његове последице.“ – *Патријарси и пророци, 46.*

а. Која нарастајућа опасност сада постаје претња цркви? Откривење 12:12,13.

„Знајући да ће његова доминација над светом који је узурпирао на крају бити отета од њега, сотона је одлучио да, не бирајући средства патњи и разарања, уништи што је могуће већи број створења које је Бог створио по своме обличју. Он мрзи човека зато што је Христос испољио према њему толико праштање, љубав и самилост; и сада се спрема да га изложи свим могућим врстама најубитачније обмане; својим путем он наставља са највећом упорношћу јер је свестан беспомоћности сопственог положаја.“
– *Коментари библијских текстова, 913.*

„Велика борба између добра и зла све више ће се заоштравати и постајати све жешћа све до самог краја. Гњев сотонин против Христове Заједнице испољавао се у свим временима; и Бог је својим вернима давао своју милост и свој Дух, јачајући их да би се могли одупирати сили злог непријатеља. Кад су Христови апостоли имали да објаве Његово јеванђеље свету и да га забележе за све касније нараштаје, њима је на особит начин било даровано просветљење Светим Духом. Али кад се Заједница буде приближавала свом коначном ослобођењу, сотона ће радити са још већом силом... И сву ту сотонску вештину и све лукавство, све свирепости опробане у вековној борби, употребиће он против Божјег народа у коначном сукобу. И управо у то време опасности, Христови следбеници треба да опомињу свет указујући му на други долазак Господњи, да би се припремио један народ који ће о Његовом доласку стати пред њим 'чист и прав у миру' (2. Петрова 3:14). У то ће време нарочити дар божанске милости и снаге – дар Његовог Светог Духа – бити неопходан Заједници ништа мање него што је био и у данима апостола.“ – *Велика борба, 10, 11.*

б. Опиши искуство цркве током 1260 година угњетавања и прогона. Откривење 12:6,14.

с. Каква помоћ је послата да одбије нападе људи које је аждаја намеравала да употреби против верних? Откривење 12:15,16.

„Кад се у Европи прочуло да постоји земља у којој свако може да ужива плодове свога рада и да живи по осведочењу сопствене савести, људи су масовно почели да пристижу на обале Новог света.“ – *Велика борба, 266.*

а. У тренутку када опасност од аждаје достиже свој врхунац, како су описани верни? Откривење 12:17.

„Гледајући кроз векове до краја света, Јован каже: ‘Разгњеви се змија на жену, и отиде да се побије са осталим семеном њеним, које држи заповести Божије и има сведочанство Исуса Христа’ (Откривење 12:17). Неки који данас живе на земљи видеће испуњење тих речи. Исти онај дух који је у протеклим вековима наводио људе да прогоне праву Заједницу учиниће да се и у будућности примене исте мере према онима који су остали верни Богу. Већ се врше припреме за последњи велики сукоб.” – *Пророци и цареви*, 413.

б. На који начин одлике остатка описују цркву у последњим данима? Откривење 14:12; 19:10.

„Заједница остатка признаће Бога у Његовом закону и имаће дар пророштва. Послушност Божјем закону и дух пророштва одувек су карактерисали истински Божји народ, а то се најчешће проверава у садашњим догађајима.” – *Loma Linda Messages*, 33.

„Остатак Заједнице ће бити изложен тешким искушењима и невољама. Они који држе заповести Божје и веру Исусову осетиће на себи гњев аждаје и њене војске. Сотона убраја сав свет у своје поданике. Он је задобио власт над отпадничким црквама; међутим, постоји једна мала група верних који не признају његову власт.” – 9. *Сведочанство*, 238.

„Одбијање покоравана заповестима Божјим и противљење и мржња према онима који објављују те заповести доводе до најодлучније борбе са змијом, која свим својим силама води рат против народа Божјег који држи Његове заповести.” – 8. *Сведочанство*, 127.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 29. мај

1. Зашто је у Библији црква представљена симболом жене?
2. Објасни ризик који је Божји Син преузео како би дошао на ову земљу као човек.
3. Када је сотонино избацивање са неба било потпуно?
4. Опиши разлог за аждајин гнев према цркви.
5. Које особине тражимо када треба да идентификујемо остатак?

Дар прве суботе

Субота, 6. јун 2026.

За молитвени дом у Прагу, Чешка

Чешка Република је држава у самом срцу Европе, а граничи се са Немачком, Пољском, Аустријом и Словачком. У тој земљи налази се и Бохемија, историјски регион са живописним селима, величанственим дворцима и богатим културним и духовним наслеђем, а тамо је и Јан Хус (1369-1415) започео своје велико дело реформације. Данас је то модерна секуларна држава са око 10,9 милиона становника, од којих више од 1,4 милиона живи у главном граду, Прагу.

Праг није само историјски и културолошки центар већ и место у коме хиљаде људи осећају духовну потребу, где многи трагају за смислом живота, надом и миром у срцу. Међу становништвом, 47,8% сматра се нерелигиознима, 11,7% припада хришћанима (9,3% католицима и 2,4% осталим деноминацијама), а 10,8% су припадници осталих вероисповести.

Дело Реформног покрета АСД у овом граду почело је у мају 2014. године, када се само троје људи окупило на првом састанку. Касније, у августу 2020. године, један пастор и његова породица послани су овамо како би објавили вест садашње истине о спасењу изгубљеним душама.

Данас, црква у Прагу броји 30 чланова, а заједно са заинтересованим пријатељима и онима који се припремају за крштење, има око 70 душа. Богослужења се тренутно одржавају у изнајмљеним просторијама, али црква се усрдно моли за прилику да купи или изгради сопствени Молитвени дом – место где се Божји народ може скупљати, бити ојачан у вери и делити светлост истине са својим ближњима.

„Домукојем се молимо Господутреба да одговара Његовом божанском карактеру и величанству Његовог имена.“ – 5. Сведочанство, 248.

Драга браћо и сестре, ми данас имамо благословену прилику да учествујемо у овом Божјем делу. Ваши дарови су инвестиција за вечност, за спасење душа и за оснаживање цркве у самом срцу Европе. Молимо вас, молите се за Божје вођство, великодушно подржите овај подухват и поделите ову потребу са другима. Нека Господ благослови свакога ко се са љубављу прихвати овог дела!

„Захваљујемо Богу свагда за све вас спомињући вас у молитвама својим“ (1. Солуњанима 1:2).

Ваша браћа и сестре из Прага

Звер и жиг

„И учини све, мале и велике, богате и сиромашне, слободњаке и робове, те им даде жиг на десној руци њиховој или на челима њиховим.“ – Откривење 13:16.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба*, 391-401.

„Рогови као у јагњета, а глас аждаје, симболично указују на упадљиву противуречност између исповедања и праксе овако приказане нације.“
– *Велика борба*, 394.

1. МЕШОВИТА ЗВЕР

Нед, 31. мај

а. Шта је Јован видео у Откривењу 13:1 (први део), и како то можемо разумети у светлу проучавања Данила 7:3?

б. Шта можемо научити из начина на који су неке од физичких карактеристика ове звери повезане са четири звери о којима смо раније проучавали? Откривење 13:2; Данило 7:4-6.

„У поглављу тринаестом (стихови 1-10) описана је друга звер која ‘беше као рис’, којој аждаја даде ‘силу своју, и престо свој, и област велику.’ Овај симбол, као што је то веровала већина протестаната, представља папство, које је наследило силу, престоницу и власт старог римског царства. О звери сличној рису пророчанство каже: ‘И дана јој бише уста која говоре велике ствари и хуљења... И отвори уста своја за хуљење на Бога, да хули на име Његово, и на кућу Његову, и на оне који живе на небу. И дано јој би да се бије са светима, и да их победи; и дана јој би област над сваким коленом и народом и језиком и племеном.’ Ово пророчанство, које се скоро поистовећује са описом малог рога у седмом поглављу књиге Данилове, несумњиво указује на папство.“ – *Велика борба*, 392.

„Грађанским и црквеним властима већине земаља у Европи сотона је вековима управљао преко папства.“ – *Велика борба*, 240.

а. На који начин је потврђен идентитет звери на основу времена њене доминације? Откривење 13:5; Данило 7:25.

„Дана јој би област да чини четрдесет и два месеца.’ ‘И видех’, наставља пророк даље, једну од глава њених као рањену на смрт.’ А затим продужује: ‘Ко у ропство води, биће у ропство одведен; ко ножем убије ваља да он ножем буде убијен.’ Ова четрдесет и два месеца, исто као и период ‘за време и за времена и за по времена’ (Данило 7. поглавље), представљају три и по године или 1260 дана – време у којем је папска превласт прогањала и тлачила Божји народ. Ово временско раздобље... започело је успостављањем папства 538. године после Христа, а истекло је године 1798. У то време, заробљавањем папе од стране француске војске, папска власт је била заиста смртно рањена и пророчанство: ‘Ко у ропство води, биће у ропство одведен’ очевидно се испунило.” – *Велика борба*, 392.

б. На који начин ће се власт звери сличној рису умањити? Откривење 13:3 (први део), 10.

с. Које радње ће ова звер предузети? Откривење 13:6-8.

„Утицај Рима у земљама које су некада признавале његову доминацију још није уништен. И пророчанство најављује обнављање његове силе. ‘И видех једну од глава њених као рањену на смрт, и рана смрти њене излечи се. И чуди се сва земља иза звери’ (Откривење 13:3). Смртно рањавање указује на пад папства 1798. године. Потом, каже пророк, ‘рана смрти њене излечи се. И чуди се сва земља иза звери.’ Павле јасно истиче да ће ‘човек безакоња’ постојати све до времена Христовог доласка (2. Солуњанима 2:3-8). Своје дело обмањивања он ће наставити до самог свршетка времена милости. Писац Откривења мислећи такође на папство каже: ‘И поклонише јој се сви који живе на земљи којима имена нису записана у животној књизи’ (Откривење 13:8). Признавањем и светковањем недеље, заснованом једино на ауторитету римокатоличке цркве, папству ће се указивати поданичке почести и оданости и у Новом и у Старом свету.” – *Велика борба*, 512, 513.

а. Која се нова политичка сила помаља на светској позорници управо у време када папска сила задобија своју смртну рану? Откривење 13:11.

„Звер са роговима сличним јагњету виђена је ‘где излази из земље.’ Уместо да руши друге силе да би успоставила своју, овако приказана нација мора се појавити на једној до тада незаузетој територији и развијати се постепено и мирно. Стога она није могла изаћи из многобројних и међусобно сукобљених народа Старога света – из онога немирнога мора ‘људи и народа и племена и језика.’ Она се мора дакле потражити на западном континенту.

„Која је нација у такозваном Новом свету 1798. године почела да се развија у снази и величини и да привлачи на себе пажњу света? Примена датог симбола је ван сваке сумње. Једна нација, и само једна, одговара наводима датог пророчанства; оно јасно указује на Сједињене Америчке Државе. Колико пута су мисао, а покаткад сасвим тачно и речи библијског пророка и несвесно употребљавали говорници и историчари описујући постанак и развој ове нације. Звер је у визији виђена ‘где излази из земље.’ Уместо речи ‘излази’ у преводу се могао употребити израз ‘ниче или расте као биљка.’ А како смо већ видели, ова нација се морала појавити на до тада незаузетој територији...

„‘И имаше два рога као у јагњета.’ Рогови као у јагњета указују на младост, невиност и благост, и одговарају карактеру Сједињених Држава 1778. године кад су, како је то пророку било приказано, просто изникле из земље. Међу прогоњеним хришћанима, који су први побегли у Америку тражећи уточиште пред угњетавањем краљева и нетрпељивошћу свештеника, било је многих који су чврсто одлучили да ту оснују државу на широким темељима грађанске и верске слободе. Њихови погледи су унети у Декларацију о независности која истиче велику истину да су ‘сви људи рођени једнаки’ и обдарени неотуђивим правом на ‘живот, слободу и стремљење ка срећи.’ А Устав народу гарантује право на самоуправљање, предвиђајући да законе стварају и о њиховој примени брину представници изабрани од народа. Загарантована је и слобода вероисповести и свакоме је дозвољено да служи Богу према диктату своје савести. Републиканизам и протестантизам били су основна начела нације. Ова начела представљају тајну њене моћи и напретка. Многи који су у хришћанским земљама широм Европе били прогоњани и тлачени кренули су у ову земљу са великим интересовањем и пуни наде. Милиони су се искрцали на њене обале и Сједињене Државе су се уздигле у ред најмоћнијих нација на свету.” – *Велика борба*, 393, 394.

а. Који се шокантан развој догађаја треба десити, а спровешће га звер слична јагњету? Откривење 13:12,16.

„Рогови као у јагњета, а глас аждаје, симболично указују на упадљиву противуречност између исповедања и праксе овако приказане нације. ‘Говор’ једне нације представљају одлуке његових законодавних и судских власти. Оваквим својим одлукама ова нација побија слободарска и мирољубива начела која је прокламовала за темељ своје државне политике. Пророчанска најава да ће она говорити ‘као аждаја’ и спроводити ‘сву власт прве звери’ јасно предсказује развој духа нетрпељивости и прогонства, који су испољиле и нације симболично приказане аждајом и зверју сличном рису. А податак да звер са два рога чини ‘да земља и који живе на њој поклони се првој звери’ казује да ће ова држава своју власт употребити да наметне држање нечега чиме ће се указивати част папству.

„Овакав поступак представљао би директно супротстављање начелима ове владе, генију њених слободних институција, отвореним и свечаним прогласима Декларације о независности и Уставу. Оснивачи нације су мудро настојали да онемогуће коришћење световне власти од стране цркве са њеним неизбежним последицама – нетрпељивошћу и прогонством. Устав предвиђа да ‘Конгрес не може законом прописати поштовање религије, нити пак забранити слободу њеног исповедања’ и да се ‘вера никад не сме тражити као квалификација за добијање било које јавне службе у Сједињеним Државама. Само флагрантним гажењем ових чувара националне слободе могла би државна власт законом наметнути поштовање неког верског прописа.” – *Велика борба*, 394.

б. На који начин ће присилно наметање овог жига звери представљати пропаст Сједињених Држава? Приче 14:34; Псалам 119:126.

„Сваки век разузданости сабирао је себи гнев за дан гнева; и када дође време, када се напуни безакоње, тада ће Бог учинити своје необично дело. Показаће се да је страшно исцрпети божанско стрпљење; јер ће се гнев Божји обрушити са толиком жестином и снагом да је приказан непомешан са милошћу; и цела земља биће опустошена. У време националног отпадништва, када се буду повели за сотонином политиком, владари земље стаће на страну човека безакоња – и тада ће мера греха и кривице бити пуна; национално отпадништво знак је пропасти државе.” – *Selected Messages 2*, 373.

а. Који знак обележава законодавну власт Рима? Данило 7:25.

„Као знак ауторитета католичке цркве, папски писци истичу 'управо овај чин промене суботе у недељу, што одобравају и протестанти:... јер самим светковањем недеље они признају да црква има власт да уводи празнике, и да непоштовање тих празника представља грех.' – *Henry Tuberville, Извод из дела Хришћанске доктрине, 58.* Према томе, шта је промена суботе него жиг или знак ауторитета римокатоличке цркве – 'жиг звери'?...

„Кад светковање недеље буде законом присилно наметнуто и кад свет у погледу своје обавезе према правој суботи буде просветљен, онда ће сви који наставе да преступају Божју заповест, покоравајући се пропису који се не заснива на већем ауторитету него што је Рим, тиме указивати већу част папству него Богу.“ – *Велика борба, 399, 400.*

б. Опиши врхунац супротстављених покрета – једног који ће просветлити душе по питању истине и другог који ће наметнути жиг звери. Откривење 13:13-15; 16:13,14; Матеј 24:14,24.

„Црква ће позвати у помоћ снажну руку грађанске власти, и у томе ће паписти и протестанти бити јединствени. Кад покрет за обавезно светковање недеље буде још смелији и одлучнији, онда ће и закон бити позван у помоћ против оних који држе Божје заповести. Претиће им новчаним казнама и затвором, а некима ће понудити висока звања и положаје као и друге награде и повластице да би их навели да се одрекну своје вере. Али њихов непоколебљив одговор биће: 'Докажите нам Божјом речју да смо у заблуди', – исто оно што је и Лутер тражио кад се нашао у сличним околностима. Они који буду извођени пред судове браниће истину снажно и убедљиво, и неки од њих који их буду саслушавали биће наведени да прихвате све Божје заповести. На овај начин ће светлост доћи до хиљада оних који иначе никада не би дознали нешто о овим истинама.“ – *Велика борба, 537, 538.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 5. јун

1. На који начин су се неке карактеристике звери из Данила 7 пренеле и на Рим?
2. Подсети се неких од начина на који је бројчано изражен период од 1260 година папске превласти.
3. Зашто смртна рана није резултирала смрћу звери?
4. Које су јединствене особине Сједињених Држава биле приказане роговима јагњета?
5. Да ли су људи који данас светкују недељу већ примили жиг звери?

Три анђела

„Овде је трпљење светих, који држе заповести Божије и веру Исусову.”
– Откривење 14:12.

Предлажемо да прочитате: *Рани списи, 250-281.*

„Била су ми приказана три ступња – прва, друга и трећа анђеоска вест. Мој анђео пратилац рече: ‘Тешко ономе ко и у најмањој мери измени ове вести. Исправно схватање ових вести је од животног значаја.’” – *Рани списи, 278.*

1. АНЂЕЛИ У ОТКРИВЕЊУ

Нед, 7. јун

а. Упореди различите врсте весника представљених анђелима. Откривење 1:20; 10:1,5; 11:1; 22:8.

б. На који начин Бог шаље поруку сваком људском бићу на земљи? Римљанима 10:13-15.

„За своје представнике међу људима, Бог не бира анђеле који никад нису пали, него управо људска бића с истим осећањима и склоностима која имају и они које треба спасавати... А сад је људима поверен свети задатак да ‘неисказано богатство Христово’ (Ефесцима 3:8) објаве својим ближњима.” – *Дела апостола, 98.*

„Ми смо позвани да у сарадњи с анђелима приказујемо Исуса свету... јер канал за везу с човеком мора бити човек. И кад се целим својим срцем предамо Христу, анђели се радују што могу говорити нашим гласом да би откривали љубав Божју.” – *Жеља векова, 277.*

с. Ко је представљен анђелима из Откривења 14:6-12 и њиховом мисијом? Матеј 28:19,20; Дела 1:8.

„Анђели су представљени како лете посред неба објављујући свету вест упозорења... Нико не чује глас ових анђела јер су они симбол који представља народ Божји који ради у хармонији са небом.” – *Selected Messages, 2, 387.*

а. Ко ме први анђео носи своју вест? Откривење 14:6.

„Велико верско пробужђење у току објављивања скорог Христовог доласка проречено је у самој поруци првог анђела записаној у четрнаестом поглављу Откривења... Лет анђела 'посред неба', 'велики глас' којим је ова опомена разглашавана и њено ширење међу свима 'који живе на земљи' – 'сваком племену и језику и колену и народу' – све то указује на брзину ширења покрета и његову распрострањеност широм света." – *Велика борба*, 320.

б. На који начин је први анђео усмерио пажњу људи на Бога као Творца? Откривење 14:7; 1. Мојсијева 1:1; Ефесцима 3:9.**с. Размисли о томе како се адвентни покрет идентификовао са вешћу првог анђела и долазећим судом у свом проповедању скорог Христовог доласка. Данило 7:26,27; 8:14; Дела 17:30,31.**

„Виљему Милеру и његовим сарадницима био је дат задатак да ову опомену проповедају у Америци. Ова земља постала је средиште великог адвентног покрета. Овде се пророчанство у поруци првог анђела најнепосредније испунило. Списи Милерови и његових сарадника ношени су до најудаљенијих земаља. У целом свету, где год су мисионари могли да продру, свуда је објављивана и радосна вест о скором доласку Христовом. На све стране ширена је порука вечног јеванђеља: 'Бојте се Бога, и подајте Му славу, јер дође час суда Његовог.'

„Сведочанство пророчанстава која су, како је тада изгледало, указивала на Христов долазак 1844. године у пролеће, ухватило је дубок корен у души народа. Како се вест ширила из државе у државу, свуда је настајало велико буђење. Многи су били осведочени да су докази засновани на пророчком израчунавању времена исправни и, жртвујући охолост личног мишљења, радосно су прихватили истину. Неки од проповедника одбацили су своје секташке погледе и осећања, одрекли се својих плата и црква и сјединили се у објављивању Христовог доласка. Међутим, било је сразмерно мало проповедника који су прихватили ову поруку, и зато је она већим делом била поверена скромним лаицима... Стање цркве потпуно лишене побожности и стање света који је лежао у злу тиштало је душе верних стражара и они су драговољно подносили невоље, оскудицу и муке док су позивали људе на покајање и спасење. Упркос сотонином противљењу, дело је ипак непрестано напредовало, а истину о поновном доласку Христовом прихватиле су многе хиљаде." – *Велика борба*, 331.

а. Шта други анђео има да каже о духовном стању оних који тврде да су Христова црква? Откривење 14:8.

„Шта је то вино? – То су његова лажна учења. Вавилон је свету дао лажну суботу уместо суботе из четврте заповести, и поновио је лаж коју је сотона први пут изговорио Еви у Едему – урођену бесмртност душе. Он је проширио надалеко и нашироко многе сличне заблуде, 'учећи наукама и заповестима људским' (Матеј 15:9).“ – *Selected Messages 2, 118.*

„Вавилон је подржавао отровне науке, вино заблуде. То вино заблуде састоји се од лажних наука као што су: природна бесмртност душе, вечне муке грешника, порицање прапостања Христовог пре рођења у Витлејему и заступање и уздигнуће првог дана седмице изнад Божјег светог и посвећеног дана. Те и сличне заблуде се презентују свету од стране разних цркава и тиме испуњавају оно што Писмо говори: 'Јер отровним вином блудства свог напоји све народе.'“ – *Сведочанства за проповеднике, 41.*

б. Опиши како су они који су веровали у истинитост адвентног покрета схватили своје прво разочарање, откриће правог завршетка 2300 дана, и њима упућен налог да се одвоје од оних који су одбацили вест. Авакум 2:3; Матеј 25:6.

„У лето 1844. године, у временском интервалу између пролећног датума кад је свршетак 2300 дана први пут очекиван и јесени исте године кад су, како је после утврђено, ти дани заиста истекли, порука је објављивана управо библијским речима: 'Ето женика где иде!'

„Оно што је довело до овог покрета било је откриће да је Артаксерксов декрет о поновном зидању Јерусалима, који је представљао полазну тачку за раздобље од 2300 пророчких дана, ступио на снагу у јесен 457. пре Христа, а не почетком те године, како се до тада веровало. Ако рачунамо од јесени 457. године пре Христа, онда период од 2300 година истиче у јесен 1844. године после Христа.“ – *Велика борба, 358.*

„Одбивши да приме вест првог анђела, цркве су одбациле светлост послату са неба и изгубиле Божју наклоност. Уздање у сопствену снагу и противљење првој вести довело их је дотле да светлост вести другог анђела уопште нису видели. Али Божји љубимци, они што су били потлачени и презрени, примили су вест: 'Паде, паде Вавилон', и напустили цркве.“ – *Рани списи, 255, 256.*

а. Које запањујуће упозорење доноси трећи анђео? Откривење 14:9-11.

„Најстрашнија претња која је икада упућена смртницима налази се у поруци трећег анђела. Грех о којем је ту реч и који изазива изливање гњева Божјег непомешаног са милошћу мора да је заиста страшан. Људи не смеју остати у тами у погледу овог тако важног предмета; опомену против овог греха треба објавити пре него што Бог почне да походи свет својим казнама, да би сви знали зашто те казне наилазе, и да би им се пружила прилика да их избегну... Ову ће опомену, према пророчанству, јаким гласом објавити један анђео који лети посред неба; и она ће привући на себе пажњу целог света.“ – *Велика борба*, 400.

б. На који начин се свети издавају у времену поруке трећег анђела? Откривење 14:12.

„Поклоници правог Бога ће се нарочито одликовати држањем четврте заповести, јер је то знак стваралачке Божје моћи и сведочанство о Његовом праву на поштовање и уважавање од стране човека... По исходу борбе, целокупно хришћанство ће бити подељено на две велике групе – на оне који држе заповести Божје и веру Исусову, и оне који се клањају звери и икони њеној и примају њен жиг. Иако ће црква и држава ујединити своје снаге да би присилили све 'мале и велике, богате и сиромашне, слободњаке и робове' (Откривење 13:16) да приме жиг звери, народ Божји га ипак неће примити.“ – 9. *Сведочанство*, 10, 11.

с. На који начин је описан успон и раст поруке трећег анђела? Откривење 7:2,3.

„На састанку одржаном у Дорчестеру, Масачусетс, 1848. године, добила сам визију о објављивању вести о запечаћењу и откривена ми је дужност браће да објаве светлост која је обасјавала нашу стазу.

„Након што се визија завршила, рекла сам свом супругу: 'Имам једну вест за тебе. Мораш почети да штампаш један мали летак и да га делиш људима. Нека на почетку буде мали; али када га људи буду почели читати, они ће ти слати средства за штампање и то ће бити успешно од самог почетка. Показано ми је да ће од тог малог почетка настати потоци светлости који ће се ширити по целом свету.“ – *Life Sketches*, 125.

а. Како ће се испунити проречени благослов у погледу оних који су умрли у вери током објављивања треће анђеоске поруке? Откривење 14:13; Данило 12:2.

„Управо је поноћ када Бог одлучује да ослободи свој народ. Док му се безбожници којима је окружен ругају и смеју, одједном настаје нагла промена. У поноћ, док месец још увек сија, појављује се сунце у свом пуном сјају. Грешници са страхом и запрепашћењем гледају овај приказ, док свети са свечаном радошћу посматрају знаке свог ослобођења. Знаци и чудеса ређају се брзо једно за другим. У природи изгледа као да је све изашло из свог уобичајеног реда. Реке престају да теку. Тамни, тешки облаци гомилају се и сударају међусобно. Међутим, на једном месту запажа се сјај неописиве славе одакле допире Божји глас сличан хујању многих вода, који потреса и небо и земљу. Настаје страشان земљотрес. Гробови се отварају и они што су умрли верујући у вест трећег анђела и светкујући суботу устају прослављени из својих гробова и праха који им је био постеља, да чују завет мира који ће Бог учинити са онима што су одржали Његов закон.“ – *Рани списи, 307.*

б. Шта ће се догодити када поруке тројице анђела буду приведене своме крају? Откривење 14:14-16; Марко 4:26-29.

„Видела сам анђеле како журно одлазе и поново се враћају у небо. Један анђео са оправом писарском уз бедрицу враћа се са земље и обавештава Исуса да је његово дело довршено и да су свети пребројани и запечаћени. Затим сам видела Исуса, који служи пред ковчегом у коме се налазе десет Божјих заповести, како спушта кадионицу. Он подиже своје руке и снажним гласом узвикује: 'Сврши се!'" – *Рани списи, 301.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 12. јун

1. Зашто је Бог проповедање јеванђеље учинио зависним од људских оруђа?
2. На који начин је порука првог анђела обишла свет?
3. Опиши разлог за давање поруке другог анђела.
4. Коју одлику наглашава вест трећег анђела?
5. Шта ће се догодити по завршетку објављивања порука тројице анђела?

Последњи позив

„И после овог видех другог анђела где силази са неба, који имаше област велику; и земља се засветли од славе његове.“ – Откривење 18:1.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба, 534-541.*

„Велико дело јеванђеља завршиће се испољавањем силе Божје не мање од оне која је пратила његов почетак.“ – *Велика борба, 541.*

1. ВАВИЛОН ВЕЛИКИ

Нед, 14. јун

а. Опиши драматични приказ када је Јован угледао цркву познату као Вавилон велики. Откривење 17:1-6.

„У седамнаестом поглављу Откривења, Вавилон је приказан као 'жена обучена у порфиру и скерлет и накићена златом и камењем драгим и бисером, и имаше чашу у руци својој пуну мрзости и поганштине блудства свог; и на челу њеном написано име: Тајна, Вавилон велики, мати блудницама'... Папски Рим је представљао управо такву власт која је вековима деспотски господарила над владарима хришћанског света. Порфир и скерлет, злато, драго камење и бисер веома јасно описују сјај и више него царску раскош којом се римска света столица тако охоло размеће. И ни о једној другој власти не може се тако поуздано рећи да је 'пијана од крви светих' као о овој цркви која је тако свирепо прогањала Христове следбенике. Грех који такође терети цркву приказану Вавилоном је и одржавање противзаконите везе са 'царевима земаљским'. Удаљавањем од Господа и недозвољеним дружењем са незнабошцима, јеврејска црква је постала блудница, а римокатоличка, која се на исти начин искварила тражећи подршку световних власти, прима у речи Божјој исту осуду.“ – *Велика борба, 344.*

б. На који начин ће ова сила доћи своме крају? Откривење 17:15-18.

а. Опиши долазак анђела који се појављује у Откривењу 18:1.

„Три анђеоске поруке треба комбиновати, објављујући тако њихову троструку светлост свету. У осамнаестом поглављу Откривења, Јован пише: 'И после овога видех другог анђела где силази са неба, који имаше област велику; и земља се засветли од славе његове. (Откривење 18:2-5). Ово представља објављивање троструке и последње опомене свету.' – *Коментари библијских текстова*, 941, 942.

„Заједница је ризница блага Христове милости и преко ње ће се коначно открити чак и 'поглаварствима и властима на небу' крајњи и потпун приказ љубави Божје." – *Дела апостола*, 5.

б. Шта слава анђела означава, и како је она приказана? Псалам 29:1,2; Јован 17:22,23.

„Кад људи запоставе изграђивање свог карактера и украшавање душе, кад почну да презиру једноставну побожност, тада охолост и склоност према раскоши захтевају сјајне храмове, величанствене одежде и церемоније. Али све то не значи величати Бога. Он не цени своју Заједницу по спољном сјају, него по искреној побожности којом се она одваја од света. Он је цени према напредовању њених чланова у познавању Христа и њиховом духовном искуству." – *Пророци и цареви*, 386.

с. На који начин је Бог описао своју славу, када је Мојсије затражио да је види? 2. Мојсијева 33:18,19; 34:5-7.

„Узвишене особине Божје испољене су у Његовом карактеру. Свака страница светих списа блиста Његовом светлошћу. Христова правда, попут чистог белог бисера, нема на себи никакве мане ни мрље. Нема људске руке која би могла да побољша тако велике и драгоцене дарове Божје као што је бисер. Ти дарови су беспрекорни." – *Христове очигледне поуке*, 91.

„Тај карактер био је откривен у животу Христовом. Да би могао својим личним примером осудити грех у телу, Он је на себе узео облике тела греховног. Он је непрекидно посматрао Божји карактер; непрекидно је откривао Његов карактер свету.

„Христос жели да Његови следбеници у свом животу откривају исти овај карактер." – *God's Amazing Grace*, 322

а. Како се анђео обраћа становницима Вавилона? Откривење 18:2.

„Том анђелу је била дата велика моћ и слава, и кад се спустио, сва земља се засветлила од његове славе. Светлост која је долазила од тог анђела продирала је свуда, и он је снажним гласом повикао... Вест о паду Вавилона, коју је објавио други анђео, поновљена је, али са придодатом напоменом о поквареностима које су се увукле у цркву после 1844.”
– *Рани списи*, 298, 299.

б. Шта ће бити промењено у Вавилону од времена када је први пут објављена вест другог анђела? Откривење 18:3.

„Порука другог анђела, забележена у четрнаестом поглављу Откривења, проповедана је први пут у лето 1844. године и тада се нарочито односила на цркве Сједињених Држава где је опомена о суду највише објављивана и скоро од свих била одбачена и у чијим црквама је опадање побожности и вере узело највише маха. Али порука другог анђела није 1844. године достигла своје потпуно испуњење. Тада су цркве које су одбиле да приме светлост адвентне поруке доживеле морални пад, али тада пад још није био потпун. Наставивши да и даље одбацују истине нарочито одређене за оно време, оне су падале све дубље и дубље. Ипак се, међутим, још увек није могло рећи: ‘Паде, паде Вавилон... јер отровним вином блудства свог напоји све народе.’ Тада још није опио све народе. Дух прилагођавања свету и равнодушност према истинама које представљају проверу верности за наше време постоји и проширио се по протестантским црквама у свим хришћанским земљама; и све те цркве су обухваћене свечаном и страшном оптужбом другог анђела. Али дело отпадништва још није достигло своју кулминацију.

„Библија нам каже да ће пре доласка Господњег сотона деловати ‘са сваком силом, и знацима и лажним чудесима, и са сваком преваром неправде’; и они који ‘љубави истине не примише, да би се спасли’, биће препуштени да прихвате ‘силу преваре, да верују лажи’ (2. Солуњанима 2:9-11). Све док не наступи овакво стање и док у целом хришћанству не дође до потпуног уједињења цркве са светом, пад Вавилона неће бити потпун. Промена настаје постепено, мало по мало, а потпуно испуњење Откривења 14:8 још је у будућности.”
– *Велика борба*, 350, 351.

а. Који ће хитан позив тада чути они који су и даље у Вавилону? Откривење 18:4.

„Осамнаесто поглавље Откривења указује на време када ће, као последица одбацавања троструке опомене из Откривења 14:6-12, црква потпуно достићи стање најављено у поруци другог анђела, а народ Божји, који се још увек буде налазио у Вавилону, биће позван да раскине сваку заједницу с њим. Ово је последња порука која ће бити упућена свету и она ће извршити своје дело. Када они који 'не вероваше истини, него волеше неправду' (2. Солуњанима 2:12) буду предати сили преваре да верују лажи, тада ће светлост истине обасјати све оне чија су срца спремна да је приме, а сва Божја деца која се налазе у Вавилону, послушаће позив: 'Изиђите из ње, народе мој' (Откривење 18:4).“ – *Велика борба*, 351.

б. Ко су појединци ословљени са „народе мој“, којима је упућен позив да напусте Вавилон? Јован 10:16.

„Упркос духовној тами и сталном удаљавању од Бога у црквама које сачињавају Вавилон, већина правих Христових следбеника још увек се налази у тим својим верским заједницама. Међу њима има много и таквих који још никада нису схватили нарочите истине за ово време. Није мали број оних који су незадовољни својим садашњим стањем и који чезну за јаснијом светлошћу. Они узалуд траже Христово обличје у црквама за које су везани. Како се ове заједнице све више и више удаљују од истине, а све присније се сједињују са светом, разлика између ових двеју страна постајаће све већа и коначно ће доћи до њиховог дефинитивног раздвајања. Доћи ће време када они који изнад свега љубе Бога неће моћи дуже остати у заједници са онима који 'више маре за сласти него за Бога, који имају обличје побожности, а силе су се њене одрекли.'“ – *Велика борба*, 351.

с. Зашто је позив за напуштање Вавилона толико хитан? Откривење 18:5-8.

„Светлост која обасјава верне чекаоце свуда продире и они припадници разних цркава који имају нешто светлости, а за три вести још нису чули нити их одбацили, одазивају се позиву и напуштају пале цркве.“ – *Рани списи*, 299.

а. Опиши важност јасне и недвосмислене поруке упозорења. Исаија 58:1; 1. Коринћанима 14:7,8.

„Осамнаеста глава Откривења показује колико је важно да истину не објављујемо с неким строго одмереним изразима, већ са поносом и силом... Било је сувише околишања у објављивању вести трећег анђела.“ – *Евангелизам*, 177.

„Божја је намера била да стражари устану и да удруженим гласовима објаве одређену вест, дајући труби јасан звук, како би сви људи могли спремно заузети своје положаје и прихватити се дужности, испуњавајући своју улогу у овом узвишеном делу. Тада ће снажна, јасна светлост оног другог анђела који силази с неба са силом великом обасјати целу земљу својом славом. Ми годинама каснимо; а они који су стајали у заслепљености и спречавали напредак управо оне вести која је, по Божјој намери, требало да крене са састанка у Минеаполису као жижак који гори, треба да понизе своја срца пред Богом и да увиде и схвате на који начин су заслепљеношћу свог ума и отврдњеним срцем ометали дело Божје.“ – *The Ellen G. White 1888 Materials*, 1070.

**б. Који усрдни Исусов позив сви ми појединачно можемо при-
мити к срцу? Јован 12:35,36.**

„Следећи анђеол придружује свој глас трећем анђелу и земља бива обасјана његовом славом. Светлост постаје све јача и обасјава све народе на земљи. Она ће сијати као жижак који гори. Пратиће је велика сила, све док њени златни зраци не падну на сваки језик, свако племе, сваки народ на целој земљи. Упитаћу вас: Шта чините како бисте се припремили за ово дело? Градите ли за вечност? Морате запамтити да овај анђеол представља људе који ће ову вест објавити свету. Да ли се и ви налазите међу њима?“ – *The Review and Herald*, August 18, 1885.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:**Пет, 19. јун**

1. Објасни како Рим одговара опису Вавилона, мајке блудницама.
2. Шта представља истинску славу Божју коју ће открити други анђеол?
3. Зашто порука другог анђела мора бити поновљена?
4. Где се данас налази већина истинских Исусових следбеника?
5. На који начин ја данас могу испољити позитиван утицај уместо да ометам Божје дело?

Крај проречен

„И рече Онај што сеђаше на престолу: Ево све ново творим. И рече ми: Напиши, јер су ове речи истините и верне.“ – Откривење 21:3.

Предлажемо да прочитате: *Рани списи, 301-318.*

„Наш мали свет, који услед проклетства греха представља једину тамну мрљу у Његовом величанственом делу стварања, биће уздигнут изнад свих осталих светова у васиони Божјој.“ – *Жеља векова, 14.*

1. СЕДАМ ПОСЛЕДЊИХ ЗАЛА

Нед, 21. јун

а. Шта је откривено по питању Божјих судова који ће бити изливени на земљу? Откривење 15:1; поглавље 16.

„Видела сам да седам зала ускоро треба да се излију на оне који нису у заклону Свемогућега; међутим, свет је за то хајао не више но што би чинио у случају да наилази обична кишица. Тада сам била оспособљена да издржим посматрање страховитог призора – изливање Божјег гнева у време седам последњих зала. Видела сам да је Његов гнев страشان и ужасан и кад би Он испружио и гневно подигао своју руку, становници овог света били би уништени као да их никада није било или би патили од неизлечивих рана и убиствених болештина које би их снашле; не би налазили спаса, него би били уништени.“ – *Рани списи, 68.*

б. На који другачији начин је описан овај исти приказ? Јеремија 25:30-33; Откривење 19:17-21.

„Непокајани су прекорачили границу времена милости које им је било дано. Божји Дух коме су се тако упорно противили коначно се повукао од њих. Незаштићени Божјом милошћу, препуштени су потпуно злом непријатељу. Тада ће сотона становнике ове земље гурнути у последњу велику невољу. Чим Божји анђели престану да обуздавају страшне олује људских страсти, биће одрешени сви елементи сукоба. Цео свет ће бити захваћен пропашћу страшнијом од оне која је у старо доба снашла Јерусалим.“ – *Велика борба, 544.*

а. На који начин књига Откривења описује други Христов долазак? Откривење 1:7; 6:15-17.

„Убрзо наше очи бивају привучене појавом једног малог црног облака на истоку, величине отприлике као пола човечије руке, јер сви знамо да је то знак Сина човечијег. Сви у свечаној тишини посматрамо како се облак приближава и постаје све светлији и величанственији, да би се коначно претворио у велики бели облак. Доња страна му је као у пламену; изнад њега се уздиже дуга док се око њега налазе десетине хиљада анђела који певају најдивније песме; на облаку седи Син човечији. Коса Му је бела и у увојцима се спушта до рамена, а на глави има много круна. Ноге су Му као огањ разгорео, у десној руци има оштар срп, а у левој сребрну трубу. Очима које су као пламен огњени Он испитује своју децу до дна душе. Побледела су лица свих окупљених, а оних које је Бог одбацио чак и поцрнела. Сваки се гласно пита: 'Ко може опстати? Да ли ми је хаљина беспрекорно чиста?' Анђели престају да певају и за тренутак влада гробна тишина док Исус проговара: 'Опстаће само они који имају чисте руке и чисто срце; моја вам је милост довољна.' На те се речи наша лица поново обливају сјајем, а радост испуњава свако срце. Анђели опет и то још гласније певају док се облак све више приближава." – *Рани списи*, 16.

б. Шта ће анђели затим учинити? Матеј 24:31; 1. Солуњанима 4:16,17.

„Грех је изопачио и скоро избрисао Божју слику у човеку; али Христос је дошао да оно што је било изгубљено поново успостави. Он ће преобразити наше понижено тело, и учиниће га сличним своме прослављеном телу. Смртно, пропадљиво тело, лишено љупкости и опогањено грехом, постаје опет савршено, лепо и бесмртно...

„Анђели сакупљају 'изабране Његове од четири ветра, од краја до краја небеса.' Малу децу свети анђели доносе у наручје њиховим мајкама. Пријатељи и сродници које је смрт дуго растављала опет се састају да се више никада не растану и уз песме радости заједно се узносе у Божји град." – *Велика борба*, 568, 569.

с. Где ће сотона бити смештен? Откривење 20:1,2.

„Ту ће за хиљаду година бити боравиште сотонино и његових злих анђела. Ограничен само на земљу, он неће имати приступа на друге светове да куша и узнемирава оне који никада нису пали." – *Велика борба*, 581.

**а. Шта ће свети радити током хиљаду година сотониног заточе-
ништва? Откривење 20:4-6; 1. Коринћанима 6:2,3.**

„У току ових хиљаду година, између првог и другог васкрсења, судиће се непокајанима. Апостол Павле на овај суд указује као на догађај који треба да уследи после Христовог другог доласка... Данило каже да ће се, кад дође Онај који је од искона, 'суд предати свецима Вишњег' (Данило 7:22). У то време праведници ће владати као цареви и свештеници Богу и Христу... У то ће време, како је прорекао и Павле, 'свети судити свету' (1. Коринћанима 6:2). Заједно са Христом они ће судити непокајанима, упоређујући њихова дела са Библијом као закоником и одлучујући о сваком појединцу према његовим делима учињеним у овом животу. Тада ће казна коју ће непокајани морати да приме бити одмерена према њиховим делима и поред њиховог имена уписана у књигу смрти.

„И сотони и његовим злим анђелима судиће Христос и Његов народ. 'Не знате ли', наглашава Павле, 'да ћемо анђелима судити?' (1. Коринћанима 6:3). И Јуда у својој посланици такође истиче: 'И анђеле који не држаше своје старешинство него оставише свој стан чува у вечним оковима под мраком за суд великог дана' (Јуда 3).“ – *Велика борба*, 582.

б. Шта ће се догодити након хиљадугодишњег суда? Откривење 21:2; 20:7,8.

„По истеку ових хиљаду година, биће и друго васкрсење. Тада ће непокајани устати из својих гробова и појавиће се пред Богом да се изврши на њима 'написани суд'... А Исаија о судбини непокајаних каже: 'И скупиће се као што се скупљају сужњи у јаму, и биће затворени у тамницу, и после много времена биће похођени' (Исаија 24:22).“ – *Велика борба*, 582.

с. Какав ће бити коначни крај безбожника? Откривење 20:9; Малахија 4:1.

„Ватром која треба да очисти земљу коначно ће бити уништени и истребљени сви непокајани, и корен и гране – сотона као корен греха, а његови следбеници као гране. Пуна казна за кршење Божјег закона биће примењена и правда ће бити задовољена, а небо и земља посматрајући све то признаће и потврдити Божју праведност.“ – *Велика борба*, 593.

а. Опиши Божје обећање да ће опет све ново створити. Откривење 21:1,5; 22:1,2; Исаија 65:17.

„Дело спасења ће бити савршено. Ту где је грех био преплавио све, милост Божја ће бити још обилнија. И сама земља, баш оно поље на које сотона полаже право, биће не само спасена, него и узвишена. Наш мали свет, који услед проклетства греха представља једину тамну мрљу у Његовом величанственом делу стварања, биће уздигнут изнад свих осталих светова у васиони Божјој. Овде, где је Син Божји боравио у облику човека, где је Цар славе живео, патио и умро – овде, где ће Он створити све изнова, овде ће шатор Божји бити са Његовим народом, 'и живеће с њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов.' Кад спасени буду ходили у светлости Господњој, кроз бескрајне векове, они ће Га славити због Његовог неизрецивог дара – Емануило, 'с нама Бог.'" – *Жеља векова*, 14.

б. Шта ће бити другачије на новој земљи? Исаија 65:21-25; Откривење 21:4.

„У небеској атмосфери бол и патња не могу да постоје. Тамо неће бити суза, ни погресних поворки, нити било каквог знака жалости...

„У Божјем граду 'ноћи неће бити.' Нико неће осећати потребу за починком. У извршавању воље Божје и слављењу Његовог имена неће бити умора. Непрестано ћемо осећати свежину јутра које никада неће престати. 'И неће потребовати видела од жишка, ни видела сунчаног, јер ће их обасјавати Господ Бог' (Откривење 22:5). Светлост сунца биће неутралисана блиставим зрацима божанске славе чији одблесак, иако неупоредиво надмашује сјај нашег поднева, неће заслепљујуће деловати на очи." – *Велика борба*, 595, 596.

„У Библији се наследство спасених назива и 'отачанство' или домовина (Јеврејима 11:14-16). Тамо ће небески Пастир водити своје стадо на изворе живе воде. Дрво живота даваће род сваког месеца, а лишће тог дрвета служиће на здравље народу. Тамо су вечно жуборећи потоци, бистри као кристал, поред којих лелујаво дрвеће баца своје пријатне сенке на стазе припремљене за икупљенике Господње. Тамо се простране равнице постепено и благо настављају у дивне брежуљке, а Божје горе уздижу своје узвишене врхове. На овим тихим равницама, покрај тих потока и река вечно живе воде, Божји народ који је на овом свету тако дуго био само дошљак и путник у пролазу, наћи ће коначно свој дом." – *Велика борба*, 595.

а. Којим речима је Исус желео да охрабри читаоце пророчанстава записаних у књизи Откривење? Откривење 22:7,12-14.

„Господ је открио своје слуги тајне садржане у тој књизи и Он жели да оне буду доступне проучавању свакоме ко то жели. Њене истине су намењене онима који живе у последњим данима земаљске историје, исто тако као и онима који су живели у данима Јовановим. Неки од догађаја описаних у том пророчанству припадају прошлости, а неки се одигравају сада; неки нам предочавају крај велике борбе између сила таме и Кнеза небеског, док неки описују тријумф и радост искупљених на обновљеној земљи.

„Нека нико не мисли, пошто није у стању да објасни значење и смисао сваког симбола датог у Откривењу, да због тога није ни потребно ни корисно да истражује ту књигу и упознаје истине садржане у њој. Онај који је Јовану открио ове тајне даће и марљивом истраживачу прво мало доживљавање тих небеских ствари. Људи чије је срце отворено да прими истину биће у стању да схвате њена учења и такви ће примити благослов обећан онима који 'слушају речи пророштва, и држе што је написано у њему.' – *Дела апостола, 439-441.*

б. Како нас Христос позива да нађемо вечни живот и мир у Њему? Откривење 22:17; Исаија 55:1; Јован 7:37,38.

„Позив који је Христос упутио још увек одзвања у ушима жедних и тај позив се упућује нама са још већом силом неголи онима који су га чули у храму последњег дана празника. Извор је приступачан свакоме. Уморнима и исрпљенима нуди се освежавајући напитек вечног живота. Исус још увек говори: 'Ко је жедан нека дође к мени и пије.' – *Жеља векова, 439.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

Пет, 26. јун

1. На који начин ће последња зла проузроковати крај овоземаљске историје?
2. Ко ће моћи опстати када Христос поново дође?
3. Опиши сврху суда у току хиљаду година.
4. Какав ће бити коначан дом искупљених?
5. Да ли целим својим срцем желим да будем део Божјег вечног царства?

This image shows a single page of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Април – 2026.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Среда	1 Тим. 3,14-16.	Жеља век. 453.	Ис. 56,15.16
2.	Четвртак	Дјела 16,9-12.	Жеља век. 454.	Пс. 118,1-8.
3.	Петак	Дјела 16,13-15.	Сунце залази у 19 08	
4.	Субота	Псалам 16.	Сунце залази у 19 09	
5.	Недеља	Дјела 16,26-21.	Жеља век. 455.	Ис. 58,5-7.
6.	Понедељак	Дјела 16,22-26.	Жеља век. 456.	Ис. 58,8-11.
7.	Уторак	Дјела 16,27-34.	Жеља век. 457.	Ис. 59,1-4.
8.	Среда	Дјела 16,35-39.	Жеља век. 458.	Ис. 59,14-16.
9.	Четвртак	Дјела 17,1-7.	Жеља век. 459.	Ис. 59,17-21.
10.	Петак	Дјела 17,8-12.	Сунце залази у 19 17	
11.	Субота	Пс. 17,1-8.	Сунце залази у 19 18	
12.	Недеља	Дјела 17,16-21.	Жеља век. 460.	Језек. 7,25-27.
13.	Понедељак	Дјела 17,22-28.	Жеља век. 461.	Ис. 61,1-3.
14.	Уторак	Дјела 17,29-34.	Жеља век. 462.	Ис. 61,5-7.
15.	Среда	Дјела 18,1-4.	Жеља век. 463.	Ис. 61,9-11.
16.	Четвртак	Дјела 18,5-8.	Жеља век. 464.	Ис. 62,1-4.
17.	Петак	Дјела 18,9-11.	Сунце залази у 19 25	
18.	Субота	Пс. 18,1-6.	Сунце залази у 19 27	
19.	Недеља	Дјела 18,12-16.	Жеља век. 465.	Ис. 63,1-4.
20.	Понедељак	Дјела 18,24-28.	Жеља век. 466.	Ис. 63,5-8.
21.	Уторак	Дјела 19,1-7.	Жеља век. 467.	Ис. 63,9-13.
22.	Среда	Дјела 19,8-12.	Жеља век. 468.	Ис. 63,14-17.
23.	Четвртак	Дјела 19,17-20.	Жеља век. 469.	Ис. 64,1-4.
24.	Петак	Дјела 19,23-28.	Сунце залази у 19 34	
25.	Субота	Пс. 18,23-32.	Сунце залази у 19 35	
26.	Недеља	Дјела 19,29-34.	Жеља век. 470.	Ис. 65,8.9.
27.	Понедељак	Дјела 19,35-40.	Жеља век. 471.	Ис. 65,16-18.
28.	Уторак	Дјела 20,7-11.	Жеља век. 472.	Ис. 65,21-25.
29.	Среда	Дјела 20,19-23.	Жеља век. 473.	Ис. 66,1.2.
30.	Четвртак	1 Тим. 4,8-12.	Жеља век. 474.	Ис. 66,22.23.

Мај – 2026.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Пећак	Дјела 21,8-14.	Сунце залази у 19 43	
2.	Субоџа	Пс. 19,1-7.	Сунце залази у 19 44	
3.	Недеља	Дјела 21,17-21.	Жеља век. 475.	Јер. 1,1-5.
4.	Понедељак	Дјела 21,22-26.	Жеља век. 476.	Јер. 1,6-10.
5.	Ућорак	Дјела 21,27-30.	Жеља век. 477.	Јер. 1,17-19.
6.	Среда	Дјела 21,31-36.	Жеља век. 478.	Јер. 2,2-3.
7.	Четврћак	Дјела 21,37-40.	Жеља век. 479.	Јер. 2,5-7.
8.	Пећак	Дјела 22,1-5.	Сунце залази у 19 51	
9.	Субоџа	Пс. 19,8-14.	Сунце залази у 19 52	
10.	Недеља	Дјела 22,6-10.	Жеља век. 480.	Јер. 3,12-14.
11.	Понедељак	Дјела 22,11-16.	Жеља век. 482.	Јер. 3,17-19.
12.	Ућорак	Дјела 22,17-21.	Жеља век. 483.	Јер. 3,22-25.
13.	Среда	Дјела 22,22-25.	Жеља век. 484.	Јер. 4,1-4.
14.	Четврћак	Дјела 22,26-30.	Жеља век. 485.	Јер. 4,5-6.
15.	Пећак	Дјела 23,1-5.	Сунце залази у 19 59	
16.	Субоџа	Псалам 20.	Сунце залази у 20 00	
17.	Недеља	Дјела 23,6-9.	Жеља век. 486.	Јер. 4,23-26.
18.	Понедељак	Дјела 23,10-14.	Жеља век. 487.	Јер. 5,1-4.
19.	Ућорак	Дјела 23,15-21.	Жеља век. 488.	Јер. 5,14-15.
20.	Среда	Дјела 23,22-27.	Жеља век. 489.	Јер. 5,17-21.
21.	Четврћак	Дјела 23,28-35.	Жеља век. 490.	Јер. 5,22-24.
22.	Пећак	Дјела 24,1-5.	Сунце залази у 20 07	
23.	Субоџа	Дјела 24,6-10.	Сунце залази у 20 08	
24.	Недеља	Дјела 24,11-16.	Жеља век. 491.	Јер. 6,9-12.
25.	Понедељак	Дјела 24,17-22.	Жеља век. 492.	Јер. 6,13-17.
26.	Ућорак	Дјела 24,23-27.	Жеља век. 493.	Јер. 6,18-19.
27.	Среда	Дјела 25,1-6.	Жеља век. 494.	Јер. 7,1-4.
28.	Четврћак	Дјела 25,7-10.	Жеља век. 495.	Јер. 7,5-7.
29.	Пећак	Дјела 25,11-14.	Сунце залази у 20 14	
30.	Субоџа	Пс. 22,16-24.	Сунце залази у 20 15	
31.	Недеља	Дјела 25,15-19.	Жеља век. 497.	Пс. 119,1-6.

Јун – 2026.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња молитва	За оне који немају свед.
------	-----	--------------------	--------------------	-----------------------------

1.	Понедељак	Дјела 25,20-22.	Жеља век. 498.	Јер. 7,28-30.
2.	Ушорак	Дјела 25,23-27.	Жеља век. 499.	Јер. 7,31-34.
3.	Среда	Дјела 26,1-5.	Жеља век. 501.	Јер. 8,1-3.
4.	Четвртак	Дјела 26,6-10.	Жеља век. 502.	Јер. 8,19-22.
5.	Петак	Дјела 26,11-18.	Сунце залази у 20 20	
6.	Субота	Псалм 23.	Сунце залази у 20 20	
7.	Недеља	Дјела 26,19-23.	Жеља век. 503.	Јер. 9,1-3.
8.	Понедељак	Дјела 26,24-27.	Жеља век. 504.	Јер. 9,4-9.
9.	Ушорак	Дјела 26,28-32.	Жеља век. 505.	Јер. 9,12-14.
10.	Среда	Дјела 27,1-5.	Жеља век. 506.	Јер. 9,22-24.
11.	Четвртак	Дјела 27,7-11.	Жеља век. 507.	Јер. 10,10-12.
12.	Петак	Дјела 27,12-17.	Сунце залази у 20 24	
13.	Субота	Псалм 24.	Сунце залази у 20 25	
14.	Недеља	Дјела 27,18-22.	Жеља век. 508.	Јер. 10,13-16.
15.	Понедељак	Дјела 27,23-29.	Жеља век. 509.	Јер. 10,23-25.
16.	Ушорак	Дјела 27,30-34.	Жеља век. 510.	Јер. 11,1-5.
17.	Среда	Дјела 27,35-40.	Жеља век. 511.	Јер. 11,11-14.
18.	Четвртак	Дјела 27,41-44.	Жеља век. 512.	Јер. 12,1-3.
19.	Петак	Дјела 28,1-6.	Сунце залази у 20 27	
20.	Субота	Пс. 25,1-6.	Сунце залази у 20 27	
21.	Недеља	Дјела 28,7-10.	Жеља век. 513.	Јер. 11,6-10.
22.	Понедељак	Дјела 28,11-15.	Жеља век. 514.	Јер. 7,8-9.
23.	Ушорак	Дјела 28,16-20.	Жеља век. 515.	Јер. 7,11-14.
24.	Среда	Дјела 28,21-23.	Жеља век. 516.	Јер. 15,1-4.
25.	Четвртак	Дјела 28,24-31.	Жеља век. 517.	Јер. 15,15-16.
26.	Петак	Римљ. 1,8-12.	Сунце залази у 20 28	
27.	Субота	Пс. 25,12-18.	Сунце залази у 20 28	
28.	Недеља	1 Тим. 6,13-16.	Жеља век. 518.	Јер. 7,20-23.
29.	Понедељак	1 Тим. 6,17-21.	Жеља век. 519.	Пс. 119,24-29.
30.	Ушорак	Лука 2,34-38.	Жеља век. 520.	Пс. 119,41-48.

Дарови прве суботе

Субота, 4. април 2026.

Централа у Италијанском пољу

Време је за проширење корисности овог центра утицаја у Италији, на славу Божју. (види стр. 4).

Субота, 2. мај 2026.

Светске мисије

Драгоценим душама у тами хитно је потребна садашња истина за ово време – и ми можемо помоћи да им се то обезбеди. (види стр. 25).

Субота, 6. јун 2026.

Молитвени дом у Прагу

Устанимо и подигнимо споменик на славу Божју у овом историјском граду чувеном по реформацији! (види стр 51).